

Jätettä ja
hyödynnettäviä
aineita koskevat
toimintaohjeet

Versio: 2
toukokuu 2010

OIKEUDELLINEN HUOMAUTUS

Tässä asiakirjassa selostetaan REACH-lainsäädännön mukaiset vaatimukset ja selvitetään, miten ne on täytettävä. Lukijoita muistutetaan kuitenkin siitä, että REACH-asetus on ainoa todistusvoimainen oikeudellinen viiteasiakirja ja etteivät asiakirjaan sisältyvät tiedot ole verrattavissa oikeudelliseen neuvontaan. Euroopan kemikaalivirasto ei vastaa tämän asiakirjan sisällöstä.

VASTUUVAPAUSLAUSEKE

Tämä on työkappaleeksi tarkoitettu käännös alun perin englanninkielisestä asiakirjasta. Se on käännetty Euroopan unionin elinten käännöskeskuksessa, jossa on myös tarkistettu, että käännös on tehty kokonaisuudessaan. Asiakirjan tieteelliset ja tekniset sanamuodot tullaan tarkastamaan. On syytä huomata, että vain englanninkielinen versio – jonka saa myös tältä sivustolta – on alkuperäinen teksti.

Jätettä ja hyödynnettyjä aineita koskevat toimintaohjeet

Viitenumero: ECHA-10-G-07-FI
Julkaisupäivä: 05/2010
Kieli: FI

© Euroopan kemikaalivirasto, 2010.
Kansisivu © Euroopan kemikaalivirasto

Jäljentäminen on sallittua, kunhan lähde mainitaan muodossa ”Lähde: Euroopan kemikaalivirasto, <http://echa.europa.eu/>” ja kunhan jäljentämisestä ilmoitetaan kirjallisesti viestintäyksikköön (publications@echa.europa.eu).

Asiakirjaa koskevat mahdolliset kysymykset tai huomautukset voi lähettää tietopyyntölomakkeella (mainitse viite ja julkaisupäivä). Tietopyyntölomake on saatavilla Euroopan kemikaaliviraston kotisivuilta kohdasta Contact ECHA: http://echa.europa.eu/about/contact_en.asp

EUROOPAN KEMIKAALIVIRASTO

Postiosoite: PL 400, 00121 Helsinki
Käyntiosoite: Annankatu 18, Helsinki

JOHDANTO

Tämä asiakirja liittyy 18. joulukuuta 2006 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston REACH-asetukseen (EY) N:o 1907/2006¹ (jäljempänä "REACH-asetus"), ja siinä käsitellään erityisesti asetuksen 2 artiklan 7 kohdan d alakohdan soveltamista. Siinä kuvataan, missä olosuhteissa aineita jätteestä hyödyntävät oikeushenkilöt voivat soveltaa REACH-asetuksen 2 artiklan 7 kohdan d alakohdassa säädettyä vapautusta, ja syvennetään vapautuksen piiriin kuulumatonta, REACH-asetuksen IV osastossa säädettyä tiedottamisvelvoitetta toimitusketjussa.

Asiakirja kuuluu ohjeasiakirjojen sarjaan, jonka tarkoituksena on auttaa kaikkia asianosaisia valmistautumaan REACH-asetuksen mukaisten velvoitteidensa täyttämiseen. REACH-ohjeasiakirjoissa annetaan tarkkoja ohjeita keskeisiä REACH-prosesseja sekä sellaisia tieteellisiä ja/tai teknisiä menetelmiä varten, joita teollisuuden tai viranomaisten on REACH-asetuksen mukaan käytettävä.

Tämän ohjeasiakirjan on laatinut Euroopan komissio kaikkien sidosryhmien eli jäsenvaltioiden, teollisuuden ja kansalaisjärjestöjen asianosaisten tuella. Asiakirja on luovutettu kemikaalivirastolle joulukuussa 2008 pidetyssä REACH CA -kokouksessa. Kemikaalivirasto on kehittänyt toimintaohjeita edelleen konsultointimenettelyn aikana asiantuntijoiden kanssa käydyissä keskusteluissa havaittujen selvennystarpeiden pohjalta².

Ohjeasiakirja on saatavana Euroopan kemikaaliviraston verkkosivustossa³. Kemikaalivirasto luonnostelee ohjeiden mahdolliset ajantasaistukset, joista järjestetään tämän jälkeen uusi konsultointimenettely.

---

¹ Oikaistaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1907/2006, annettu 18. päivänä joulukuuta 2006, kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/EY ja 2000/21/EY kumoamisesta (EUVL L 396, 30.12.2006). Muutettu neuvoston asetuksella (EY) N:o 1354/2007, annettu 15. päivänä marraskuuta 2007, kemikaalien rekisteröintiä, arviointia, lupamenettelyjä ja rajoituksia (REACH) koskevan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1907/2006 mukauttamisesta Bulgarian ja Romanian liittymisen vuoksi (EUVL L 304, 22.11.2007, s. 1).

²http://echa.europa.eu/doc/FINAL_MB_30_2007_Consultation_procedure_on_guidance.pdf.

³http://echa.europa.eu/reach_fi.asp.

Asiakirjan versiohistoria

Versio	Huomautus	Päivämäärä
Versio 1.	Euroopan komission ohjeluonnos (CA/24/2008 rev.1) lähetetty lausuntoa varten REACH CA -kokoukseen osallistujille	syyskuu 2008
Versio 1.1.	Ohjeluonnos (CA/24/2008 rev.2) – lisätty esineitä koskeva esimerkki (kiviainekset voidaan tietyin ehdoin katsoa esineiksi)	lokakuu 2008
Versio 1.2.	Ohjeluonnos (CA/24/2008 rev.3) – vastuuvapauslauseketta muutettu	huhtikuu 2009
Versio 1.3.	<ul style="list-style-type: none"> – Ohjeen sisällössä keskitytään i) 2 artiklan 7 kohdan d alakohdan mukaisiin vapautuksiin rekisteröinnistä ja ii) tähän liittyvään jätteiden hyödyntäjien velvollisuuteen tiedottaa asiakkailleen markkinoille saattamissaan hyödynnetyissä tuotteissa olevista vaarallisista aineista. <ul style="list-style-type: none"> o jo rekisteröidyn aineen samuus o ainetta koskevien tietojen saatavuus hyödyntäjälle o tietojen saatavuus hyödyntäjälle, jotta tämä pystyy täyttämään DSD- tai CLP-asetuksen mukaiset velvollisuutensa, o CLP-asetuksen mukaiset ilmoitusvaatimukset. – Poistettu aineiden samuutta, epäpuhtauksien tilaa ja seoksissa olevia aineita koskevia epäjohdonmukaisuuksia. – Parannettu johdonmukaisuutta suhteessa esineitä koskeviin ohjeisiin. – Selvennetään (vapautusta käyttävän) hyödyntäjän velvollisuudet arvioida hyödynnetyn materiaalin mahdolliset vaarat ja tiedottaa niistä asiakkailleen. – Linkit ajantasaistettuihin ohjeasiakirjoihin. – Asiakirjan jäsenteleminen uudelleen – Lisätty <ul style="list-style-type: none"> o esimerkkejä o työnkulun malli o luettelo lyhenteistä ja määritelmistä 	maaliskuu 2010
Versio 2.	<ul style="list-style-type: none"> - Toimituksellisia muutoksia ja selvennyksiä - Parannettu johdonmukaisuutta suhteessa sanamuotoihin "aine sellaisenaan", "seos" ja "esine" 	toukokuu 2010

SISÄLTÖ

1. JOHDANTO	1
2. REACH-ASETUKSEN MUKAAN HYÖDYNNETTYJÄ AINEITA KOSKEVAT VAATIMUKSET	3
2.1 Esirekisteröinti.....	3
2.2 Rekisteröinti	4
2.2.1 Onko hyödyntäminen valmistusprosessi REACH-asetuksen mukaan?	5
2.2.2 Hyödynnetyn aineen tunnistaminen	5
2.2.3 Aineen, seoksen ja esineen erot.....	6
2.2.4 Epäpuhtaudet	8
2.3 Vapautuksen edellytykset (REACH-asetuksen 2 artiklan 7 kohdan d alakohta).....	9
2.3.1 Edellytys 1: hyödynnetyn aineen ja jo rekisteröidyn aineen "samuus"	10
2.3.2 Edellytys 2: Vaaditut tiedot	12
2.4 Hyödynnettyjen aineiden käyttäjien saataville saatettavat tiedot	13
2.4.1 Tietojen asianmukaisuus ja riittävyys.....	13
2.4.2 Käyttöturvallisuustiedotteet.....	14
2.4.3 Muut tiedot: rekisteröintinumero ja altistumisskenaario.....	16
2.5 Muut velvollisuudet	18
2.5.1 Luokitusten ja merkintöjen luettelo.....	18
2.5.2 Rajoitukset.....	18
2.5.3 Luvat	18
2.6 Erityisiä hyödynnettyjen aineiden virtoja koskevia huomautuksia.....	19
LIITE 1: HYÖDYNNETTYJEN MATERIAALIEN ERITYISLAJIT	21
1.1. Hyödynnetty paperi	21
1.2. Hyödynnetty lasi	21
1.3. Hyödynnetty metalli.....	21
1.4. Hyödynnetyt kiviainekset	23
1.5. Hyödynnetyt polymeerit.....	25
1.6. Hyödynnetty kumi.....	26
1.7. Hyödynnetyt raakaöljyt	27
1.8. Hyödynnetyt liuottimet.....	28
LIITE 2: LYHENNE- JA MÄÄRITELMÄLUETTELO	29

1. JOHDANTO

REACH-asetuksen 2 artiklan 2 kohdassa säädetään, että ”Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2006/12/EY⁴ määritelty jäte ei ole tämän asetuksen 3 artiklassa tarkoitettu aine, seos tai esine”. Tämän vuoksi REACH-asetuksen aineita, seoksia ja esineitä koskevia vaatimuksia ei sovelleta jätteeseen⁵.

Tämä ei kuitenkaan tarkoita, että jätteeseen sisältyvät aineet on kokonaan vapautettu REACH-asetuksen soveltamisesta. Sellaisenaan, seoksissa tai esineissä esiintyvän aineen (jäljempänä ”aineen”) valmistajat tai maahantuoja, joita REACH-asetuksessa säädetty rekisteröintivelvollisuus koskee, joutuvat ottamaan huomioon aineen elinkaaren yhteydessä REACH-asetuksen liitteessä I olevan 5.2.2 jakson mukaan tarvittaessa myös jättevaiheen tehdessään REACH-asetuksen II osastossa tarkoitettuja arvioiteja⁶. REACH-asetuksen 3 artiklan 37 kohdan mukaan altistumisskenaarioilla tarkoitetaan ”olosuhteiden yhdistelmiä, toimintaolosuhteet ja riskinhallintatoimenpiteet mukaan lukien, joissa kuvataan, miten aine valmistetaan tai miten sitä käytetään sen elinkaaren aikana ja miten valmistaja tai maahantuoja hallitsee tai suosittaa jatkokäyttäjää hallitsemaan ihmisten ja ympäristön altistumista. [– –]”. Jätteeseen, johon aine voi sisältyä, luetaan aineen valmistusjäte, aineen käytön seurauksena syntyvä jäte ja ainetta sisältävien esineiden käyttöajan päättyessä syntyvä jäte.

Jätteen asemaa altistumisskenaarioissa ja REACH-asetuksen ja jätelainsäädännön keskinäistä vuorovaikutusta sen suhteen on kuvattu tietovaatimuksia ja kemikaaliturvallisuusarviointia koskevien toimintaohjeiden (Guidance on information requirements and chemical safety assessment) R 13.2.6 ja R 18.2 jaksossa⁷. Tämän vuoksi aineen jättevaiheen altistumisskenaarioita ei käsitellä enempää tässä ohjeessa.

Heti kun materiaali ”lakkaa olemasta jätettä”, REACH-vaatimuksia on sovellettava periaatteessa samalla tavoin kuin muihin materiaaleihin, tietyin ehdollisin poikkeuksin. Siitä, missä vaiheessa jäte ”lakkaa olemasta jätettä”, on käyty pitkiä keskusteluja. Uuden jätettä koskevan puitedirektiivin 6 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaan tietyt jätteet lakkaavat olemasta jätettä, kun ne ovat läpikäyneet hyödyntämistoimen ja ovat tiettyjen oikeudellisten ehtojen mukaan määriteltävien arviointiperusteiden mukaiset, esimerkkeinä seuraavat:

- a) ainetta tai esinettä käytetään yleisesti tiettyihin tarkoituksiin;
- b) aineelle tai esineelle on olemassa markkinat tai kysyntää;
- c) aine tai esine täyttää tiettyjen tarkoitusten mukaiset tekniset vaatimukset ja on tuoteisiin sovellettavien olemassa olevien säännösten ja standardien mukainen; ja
- d) aineen tai esineen käytöstä ei aiheudu haitallisia kokonaisvaikutuksia ympäristölle eikä ihmisten terveydelle.

Yksittäisiä materiaaleja koskevat perusteet määrittelee komissio delegoituina säädöksinä komiteamenettelyn mukaisesti. Eri jättevirtojen yhteydessä on otettava huomioon eri tekijöitä. Eri

⁴ Kumottu 19. marraskuuta 2008 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2008/98/EY jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta (jätteitä koskeva puitedirektiivi).

⁵ Lisäselvityksiä tästä vapautuksesta on rekisteröintiä koskevissa toimintaohjeissa (Guidance on registration) http://guidance.echa.europa.eu/docs/guidance_document/registration_fi.htm (1.6.3.4 kohta).

⁶ Katso myös jättevaiheen altistumisarviointia koskevat ohjeet (Guidance on the estimation of exposure from the waste life stage) http://guidance.echa.europa.eu/docs/guidance_document/information_requirements_r18_en.pdf?vers=20_08_08.

⁷ Tietovaatimuksia ja kemikaaliturvallisuusarviointia koskevien toimintaohjeiden (IR/CSA) luku R 13.2.6 ”Jättevaihetta koskevat toimintaolosuhteet ja riskinhallintatoimet” ja luku R 18.2 ”Valmistuksesta, käytöstä ja myöhemmistä elinkaaren vaiheista aiheutuvien jättevirtojen luonnehdinta” http://guidance.echa.europa.eu/docs/guidance_document/information_requirements_fi.htm.

jätevirtojen jätevaiheen päättymisperusteita koskeva keskustelu ja toimintaohjeet⁸ eivät kuulu tämän asiakirjan alaan.

On mahdollista, että joitain nykyisin jätteeksi katsottavia materiaaleja ei enää vastaisuudessa pidetä jätteenä, jos komitologiamenettelyssä tehdään päätös asiasta⁹ tai jäsenvaltiot päättävät jätteitä koskevan puitedirektiivin 6 artiklan 4 kohdan mukaisesti, että jokin jäte on lakannut olemasta jätettä¹⁰. Tällöin materiaalit lakkaavat kuulumasta jätelainsäädännön soveltamisalaan ja joutuvat mahdollisesti REACH-vaatimusten piiriin, jollei niitä varten ole säädetty vapautusta. Jätevaiheen päättymistä koskevien perusteiden selvittäminen on jätelainsäädäntöön kuuluva asia, joten tässä asiakirjassa ei anneta ohjeita perusteiden soveltamisesta eikä siitä, milloin aiemmin käytöstä poistettut tuotteet lakkaavat olemasta jätettä. Näissä jätteitä ja hyödynnettyjä aineita koskevilla toimintaohjeilla pyritään tarkentamaan hyödyntämisen suorittavien laitosten velvollisuuksia¹¹ REACH-asetuksen täyttämiseksi ja edistetään tällä tavoin Euroopan komission yleisiä tavoitteita eli kestävästä kehityksestä ja kannustetaan hyödyntämään ja kierrättämään jätteet.

Näiden toimintaohjeiden tarkoituksena on selventää sellaisten materiaalien asemaa, jotka on hyödynnetty, jotka ovat lakanneet olemasta jätettä ja joihin sovelletaan REACH-asetuksen aineita, seoksia tai esineitä koskevia velvollisuuksia. Ohjeissa selvitetään, minkä oleellisten tietojen perusteella hyödyntäjä voi käyttää REACH-asetuksen 2 artiklan 7 kohdan d alakohdan mukaista vapautusta:

”2.7 Seuraavia koskee vapautus II, V ja VI osaston soveltamisesta:

[– –]

d) aineet, sellaisenaan, seoksissa tai esineissä, jotka on rekisteröity II osaston mukaisesti ja jotka hyödynnetään yhteisössä, jos:

i) hyödyntämisprosessin seurauksena syntyvä aine on sama kuin II osaston mukaisesti rekisteröity aine; ja

ii) hyödyntämisen suorittavalla laitoksella on käytettävissään 31 ja 32 artiklassa vaaditut tiedot II osaston mukaisesti rekisteröidystä aineesta.”¹²

On tärkeä huomata, ettei näissä ohjeissa määritellä eri hyödyntämisvirtojen yhteydessä tarvittavaa kuvaamistarkkuutta. Näiden toimintaohjeiden lisäyksessä 1 sen sijaan kuvataan useiden valikoitujen esimerkkien avulla ne yleiset velvollisuudet, jotka hyödyntäjän tulee täyttää, ennen kuin se voi käyttää REACH-asetuksen 2 artiklan 7 kohdan d alakohdan vapautusta.

⁸ Tietoja jätteitä koskevan puitedirektiivin 2008/98/EY täytäntöönpanon yhteydessä kehitetyistä jätevaiheen päättymistä koskevista perusteista on luettavissa osoitteessa

<http://susproc.jrc.ec.europa.eu/activities/waste/documents/Endofwastecriteriafinal.pdf>

⁹ http://europa.eu/scadplus/glossary/comitology_fi.htm.

¹⁰ Jätevaiheen päättymisestä tarkistetun jätteitä koskevan puitedirektiivin 2008/98/EY 6 artiklassa säädetään seuraavaa: Jos yhteisön tasolla ei ole vahvistettu (jätevaiheen päättymis)perusteita 1 ja 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti, jäsenvaltiot voivat soveltuvan oikeuskäytännön huomioon ottaen päättää tapauskohtaisesti, onko jokin jäte lakannut olemasta jätettä. Niiden on ilmoitettava tällaisista päätöksistä komissiolle teknisiä standardeja ja määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 22 päivänä kesäkuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/34/EY (1) mukaisesti silloin kun tätä edellytetään mainitussa direktiivissä.

¹¹ Huomattakoon, että asiakirjassa käytetään samasta toimijasta käsitteitä ”hyödyntäjä”, ”hyödyntämisen suorittava laitos” ja ”hyödynnetyn aineen valmistaja”.

¹² Hyödynnetyt aineet vapautetaan 2 artiklan 7 kohdan d alakohdassa ainoastaan tietyin edellytyksin. Lainsäätäjä ei siis ole halunnut hyödynnetyille aineille yleistä vapautusta, joka olisi saatu aikaan sisällyttämällä ne liitteeseen V.

2. REACH-ASETUKSEN MUKAAN HYÖDYNNETTYJÄ AINEITA KOSKEVAT VAATIMUKSET

Se, missä jätteenkäsittelyn vaiheessa REACH-asetuksen velvoitteita on ryhdyttävä soveltamaan, riippuu siitä, milloin materiaali lakkaa olemasta jätettä. Tämä tarkoittaa, että materiaali lakkaa olemasta jätettä, kun hyödyntämisprosessi on saatu päätökseen. Sen jälkeen entistä jättemateriaalia voidaan käsitellä sellaisenaan, seoksessa tai esineessä esiintyvänä tuotantoprosessin aineena. Hyödyntämisprosesseissa on usein monia vaiheita, ja materiaalin luokitus jätteeksi EU:n jätelainsäädännön mukaan lakkaa joskus vasta viimeisessä vaiheessa. Lisäksi voi esiintyä tapauksia, joissa vain murto-osa hyödyntämisprosessista saadusta materiaalista on muuta kuin jätettä¹³.

Tämän nojalla kaikki hyödyntämisen vaiheet, joiden tuloksena saadaan pelkästään jätteeksi luokiteltavaa materiaalia, ovat jätelainsäädännön soveltamisalaan kuuluvan jätteenkäsittelyprosessin osia. Lisäksi REACH-asetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaan jättemateriaaleja, myöskään hyödyntämisprosessien aikana syntyviä jätteitä, ei pidetä aineina, seoksina tai esineinä. REACH-asetuksen kannalta hyödynnetyiksi aineiksi on katsottava ainoastaan **sellaiset aineet**, jotka ovat jättemateriaaliin kuulumisen jälkeen **lakanneet olemasta jätettä** jätteitä koskevan puitedirektiivin mukaan. Hyödynnetyn aineen aineosat ovat voineet esiintyä sellaisinaan jätevirrassa, tai ne on saatu jätevirrasta hyödyntämisprosessin aikana kemiallisesti muuntamalla (katso 2.2.1 kohta).

2.1 Esirekisteröinti

REACH-asetuksen 2 artiklan 7 kohdan d alakohdan mukaista hyödynnettyjen aineiden vapautusta rekisteröintivelvollisuudesta voidaan soveltaa vain, jos sama aine on jo rekisteröity. Vaikka valtaosa hyödynnetyistä aineista todennäköisesti rekisteröidäänkin ennen kuin vaiheittain rekisteröitävien aineiden rekisteröintivelvollisuus tulee voimaan, esirekisteröintivaiheen päättyessä rekisteröintejä ei ollut tehty¹⁴. On silti huomattava, että esirekisteröinnin piiriin kuulumattomat, muut kuin vaiheittain rekisteröitävät aineet ovat kuuluneet rekisteröintivelvollisuuden piiriin siitä lähtien, kun REACH-asetuksen II osasto tuli voimaan kesäkuussa 2008. Jotta REACH-asetuksen 2 artiklan 7 kohdan d alakohdassa säädettyä vapautusta voidaan soveltaa hyödynnettyyn aineeseen, joka ei ole vaiheittain rekisteröitävä aine, ainetta on verrattava näihin rekisteröinteihin.

Ellei muu toimija ole rekisteröinyt ainetta, REACH-asetuksen 2 artiklan 7 kohdan d alakohdassa säädetty ehdot eivät täyty. Tämän vuoksi kyseistä ainetta valmistavat hyödyntäjät kuuluvat mahdollisesti rekisteröintivelvollisuuden piiriin. Tämä tarkoittaa, että hyödyntäjä, joka ei ole esirekisteröinyt ainettaan, ei voi valmistaa eikä tuoda sitä markkinoille laillisesti, ellei se itse tai joku muu toimija ole rekisteröinyt kyseistä ainetta.

¹³ Jätteitä koskevan puitedirektiivin 6 artiklan 1 kohdan mukaan "[t]ietyt jätteet lakkaavat olemasta jätettä – – kun ne ovat läpikäyneet hyödyntämistoimen, kierrätys mukaan luettuna –", ja 3 kohdan mukaan "[j]äte, joka lakkaa olemasta jätettä 1 ja 2 kohdan mukaisesti, lakkaa olemasta jätettä myös sovellettaessa direktiiveissä 94/62/EY, 2000/53/EY, 2002/96/EY ja 2006/66/EY ja muussa asiaa koskevassa yhteisön lainsäädännössä säädettyjä hyödyntämis- ja kierrätystavoitteita, kun kyseisen lainsäädännön kierrätys- ja hyödyntämisvaatimukset täyttyvät".

¹⁴ Esirekisteröinnillä tarkoitetaan, että osa tiedoista (pääasiassa aineen nimi, yhteyshenkilön nimi ja osoite, suunniteltu rekisteröinnin määräaika ja tonnimäärä; katso lisätietoja osoitteessa http://echa.europa.eu/sief/pre-registration_fi.asp) toimitetaan maksutta kemikaalivirastoon. Esirekisteröijien on vastattava tietopyyntöihin (jollei esirekisteröijällä ole kyseisiä tietoja, vastaukseksi riittää ilmoitus tästä). Muilta osin jätteiden hyödyntäjien rooli tietojenvaihtofoorumissa (SIEF) riippuu siitä, missä määrin ne haluavat osallistua toimintaan. Ne voivat myös päättää, etteivät ne toimi foorumissa aktiivisesti ("äänettömät" jäsenet). Tällaisia esirekisteröijä ei voida vaatia maksamaan SIEF:n kustannuksia, elleivät ne käytä tietoja, joiden kustannuksiin on osallistuttava REACH-asetuksen mukaisesti (lisätietoja on tietojen yhteiskäyttöä koskevista toimintaohjeista, Guidance on data sharing). Esirekisteröinti ei velvoita rekisteröimään ainetta.

Ainoastaan esirekisteröinti antaa näin ollen oikeusvarmuuden siitä, että aineen valmistaminen tai saattaminen markkinoille voi jatkua ainetta koskevaan rekisteröinnin määräaikaan saakka, sikäli kuin esirekisteröity aine täyttää REACH-asetuksen 3 artiklan 20 kohdassa säädetyt edellytykset. Vaikka esirekisteröintiä ja pidennetyn esirekisteröinnin ensimmäinen määräaika ovat jo umpeutuneet, toimijat, jotka valmistavat tai tuovat maahan vaiheittain rekisteröitävää hyödynnettä ainetta ensimmäistä kertaa sellaisenaan, seoksessa tai esineissä, voivat soveltaa pidennettyä esirekisteröintiä tietyin edellytyksin REACH-asetuksen 28 artiklan 6 kohdan nojalla¹⁵.

Esirekisteröinnin jälkeinen rekisteröinti ei ole välttämättä pakollista, koska aineen tai aineet voi loppujen lopuksi rekisteröidä toinen rekisteröijä, jolloin hyödyntäjä voi käyttää REACH-asetuksen 2 artiklan 7 kohdan d alakohdan vapautusta. Mikäli yhteisössä tai jäsenvaltiossa muutetaan jätteeksi luokittelun päättymisvaihetta, on mahdollisuus käyttää REACH-asetuksen 28 artiklan 6 kohdassa säädettyä pidennettyä esirekisteröintiä edellä kuvatulla tavalla. Hyödyntäjien tulisi kuitenkin arvioida, vaikuttaako jätteeksi luokittelun päätyminen rekisteröinnin määräaikaan, koska tiettyjen materiaalien yhteydessä hyödyntämällä saatu määrä voi olla perustuotantoa suurempi. Tämän vuoksi hyödyntäjät voivat siis joutua rekisteröimään aineen ennen sen perustuottajia.

Esirekisteröinti voi käynnistää viestinnän muiden samaa ainetta valmistavien valmistajien kanssa. Näin hyödyntäjät pääsevät käsiksi muiden ainetta valmistavien valmistajien yhteystietoihin ja voivat halutessaan osallistua SIEF-foorumien keskusteluihin. Esirekisteröinti antaa hyödyntäjille niin ikään mahdollisuuden osallistua keskusteluun aineiden samuudesta ja osoittaa aineensa samuuden, jolloin he pääsevät SIEF-foorumien jäseniksi. Hyödyntäjien osallistumisesta SIEF-foorumien toimintaan on myös se hyöty, että heidän avullaan on helpompaa kehittää paikkaansa pitäviä altistumisskenaarioita materiaalien käsittelystä niiden elinkaaren loppuvaiheessa sekä ensi- ja toissijaisten tuotantoprosessien välisten erojen ja vaikutusten selvittämisestä (tarpeellisessa laajuudessa). SIEF voi niin ikään tarjota tilaisuuden keskustella pääsystä käyttämään turvallisuustietoja, joita hyödyntäjät voivat tarvita voidakseen käyttää vapautusta rekisteröintivelvollisuudesta ja muista REACH-asetuksen nojalla niitä mahdollisesti koskevista velvollisuuksista, jotka liittyvät aineiden rekisteröinnin tilaan (2.5 kohta) ja tietojen saatavuutta (2.3.2 kohta). On huomattava, että jos hyödynnetty aine esirekisteröidään koostumukseltaan tuntemattomaksi vai vaihtelevaksi eli ns. UVCB-aineeksi (eikä yksittäiseksi aineeksi, joissa esiintyy epäpuhtauksia), jatkossa voi olla hankalampaa käyttää REACH-asetuksen 2 artiklan 7 kohdan d alakohdan mukaista vapautusta (2.2.3 kohta).

2.2 Rekisteröinti

Hyödynnettäisiin aineisiin sovelletaan periaatteessa REACH-asetuksen rekisteröintivaatimuksia muiden REACH-asetuksen soveltamisalaan kuuluvien aineiden tapaan.

Lopullisen hyödyntämisen suorittavan oikeushenkilön tulisi tarkistaa, onko hyödynnetty aine vapautettu rekisteröintivelvollisuudesta sillä perusteella, että aine mainitaan REACH-asetuksen liitteen IV luettelossa tai siihen sovelletaan liitettä V. Esimerkkejä tällaisista hyödynnetyistä aineista on näiden toimintaohjeiden lisäyksessä 1.

¹⁵ Oikeushenkilöt voivat esirekisteröidä aineen 1. joulukuuta 2008 jälkeen, jos ne

- valmistavat tai tuovat maahan vaiheittain rekisteröitäviä aineita (sellaisinaan tai seoksessa) 1. joulukuuta 2008 jälkeen vähintään yhden tonnin vuodessa ja pystyvät osoittamaan, että kyseessä on ensimmäinen kerta, tai
- tuottavat tai tuovat maahan esineitä, joista on tarkoitus vapautua aineita, 1. joulukuuta 2008 jälkeen vähintään yhden tonnin vuodessa ja pystyvät osoittamaan, että kyseessä on ensimmäinen kerta.

Tällöin sovelletaan seuraavia esirekisteröinnin määräaikoja:

- viimeistään kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun valmistus tai maahantuonti on ylittänyt tonnin rajan ja
- vähintään 12 kuukautta ennen ainetta koskevaa siirtymäajan määräaika.

Tässä yhteydessä valmistamisella tai maahantuonnilla "ensimmäistä kertaa" tarkoitetaan ensimmäistä kertaa REACH-asetuksen voimaantulon eli 1. kesäkuuta 2007 jälkeen.

Jollei näitä vapautuksia voida soveltaa, REACH-asetuksen 2 artiklan 7 kohdan d alakohdassa säädetään hyödynnettyjen aineiden vapautuksesta tietyin edellytyksin. Näitä säännöksiä selvitetään perusteellisesti 2.3 kohdassa. Näiden säännösten noudattaminen edellyttää, että seuraavat yleisiin REACH-asetuksen rekisteröintivelvollisuuksiin liittyvät seikat otetaan huomioon, sillä vaatimuksia on periaatteessa sovellettava myös hyödynnettyyn aineeseen.

2.2.1 Onko hyödyntäminen valmistusprosessi REACH-asetuksen mukaan?

Kuten edellä jo todettiin, kun jättemateriaalia lakkaa olemasta jätettä, se voidaan katsoa aineeksi sellaisenaan, kahta tai useampaa ainetta sisältäväksi seokseksi tai esineeksi. Näin ollen on selvítettävä ensiksi, onko hyödyntäminen alkuperäisen rekisteröidyn aineen käytön jatkamista, ja – jollei näin ole – toiseksi, onko hyödyntäminen ”valmistusta”, jossa jäte muunnetaan yhdeksi tai useaksi aineeksi, jotka esiintyvät taas sellaisinaan, seoksessa tai esineessä.

Alkuperäisen aineen linkaari ja toimitusketju katkeavat jätevaiheeseen. Jos jäte lakkaa olemasta jätettä, alkaa aineiden uusi linkaari. Hyödyntämisprosessissa keskitytään aineen hyödyntämiseen tällaisesta jätteestä. Tämän vuoksi hyödyntäminen ei voi missään tapauksessa olla lähtökohtaisestikaan käyttöä¹⁶.

REACH-asetuksen 3 artiklan 8 kohdan mukaan valmistuksella tarkoitetaan ”luonnossa esiintyvien aineiden tuottamista tai erottamista”. Jätteenkäsittely- ja hyödyntämisprosessin aikana kemiallisesti muunnetut aineet (esim. tietyt kuonat, kuten säälle altistunut teräskuona, lentotuhka, metaanin muodostus polymeerien ”kierrätyksessä syöttöaineeksi”) täyttävät selvästi tämän määritelmän.

Aineiden kemiallinen koostumus ei kuitenkaan muutu kaikissa hyödyntämisprosesseissa, joissa saadaan hyödynnettyjä aineita (erityisesti mekaaninen prosessointi tai kierrätys, kuten lajittelu, erottelu, puhdistaminen, homogeenointi ja materiaalin makrorakennetta muuttavat käsittelyt kuten murskaus (kiviainekset), leikkaus, (metalliromun) repiminen, (muovijätteen) rakeistus ja materiaalien jauhatus, sulatus kemiallisesti muuntamatta).

Lähestymistavan johdonmukaisuuden ja valvottavuuden vuoksi kaikki hyödyntämisen muodot, mekaaninen prosessointi mukaan luettuna, katsotaan valmistusprosesseiksi, jos niiden tuloksena saadaan yhden tai usean hyödyntämisvaiheen jälkeen yksi tai useampi aine, joka esiintyy sellaisenaan, seoksessa tai esineessä, jotka ovat lakanneet olemasta jätettä.

2.2.2 Hyödynnetyn aineen tunnistaminen

Hyödynnetyille aineille on määriteltävä tunnistetiedot, ennen kuin REACH-asetuksen 2 artiklan 7 kohdan d alakohtaan sisältyvää vapautusta voidaan käyttää. REACH-asetuksen mukaisen rekisteröintivelvollisuuden piiriin kuuluvien muiden aineiden tapaan tarvitaan nimi ja vastaavat tiedot, joiden avulla hyödynnetty aine voidaan yksilöidä riittävän tarkasti. REACH-asetuksen liitteessä VI olevassa kohdassa 2 ”aineen tunnistetiedot” luetellaan riittävät tiedot, joiden perusteella aine voidaan tunnistaa ja nimetä¹⁷. Tietoihin kuuluvat periaatteessa aineen IUPAC-nimikkeistössä oleva nimi ja/tai muu kansainvälinen kemiallinen nimi, molekyyli- ja rakennekaava, koostumus- ja määrittelytiedot (joihin sisältyvät normaalisti myös spektri- ja kromatogrammitiedot).

¹⁶ REACH-asetuksen 3 artiklan 24 kohdan mukaan ”käytöllä” tarkoitetaan ”prosessointia, formulointia, kulutusta, varastointia, säilytystä, käsittelyä, täyttämistä pakkauksiin, siirtoa pakkauksesta toiseen, sekoittamista, esineen tuotantoa tai mitä tahansa muuta käyttämistä”.

¹⁷ REACH-asetuksen mukaista aineiden yksilöimistä ja nimeämistä koskevat toimintaohjeet (Guidance for identification and naming of substances) ovat luettavissa osoitteessa http://guidance.echa.europa.eu/docs/guidance_document/substance_id_en.htm.

Jokaisesta hyödynnetystä aineesta ei aina pystytä esittämään vaadittuja määritystietoja, koska aineita hyödynnetään koostumukseltaan hyvin monenlaisista jätevirroista tai koska jätteestä hyödynnetyt aineet esiintyvät usein seoksina eivätkä sellaisinaan. Jos näin käy, asiasta on ilmoitettava selvästi ja mainittava, minkä muiden tietojen perusteella hyödynnetyn aineen tai aineiden tunnistaminen on mahdollista. Hyödynnetyn aineen kannalta erityisen merkittävät tiedot (jätteen alkuperä, syöttömateriaalin valvonta, mahdollisesti saatavilla olevat spektritiedot, tiettyjen epäpuhtauksien eliminointiin aineesta sellaisenaan tai seoksessa tähtäävät prosessin vaiheet) on dokumentoitava, jotta hyödynnettyä ainetta voidaan verrata tunnistetiedoiltaan alkuperäiseen, REACH-asetuksen II osaston mukaan rekisteröityyn aineeseen¹⁸.

2.2.3 Aineen, seoksen ja esineen erot

Erityisesti hyödynnettyjä aineita koskevia rekisteröintivaatimuksia arvioitaessa on välttämätöntä selvittää, onko kyseinen materiaali ainetta sellaisenaan, seos (joka sisältää kahta tai useampaa sekoitettua ainetta) vai esine. Asiaa on arvioitava REACH-asetuksen 3 artiklassa annettujen "aineen", "seoksen" ja "esineen" määritelmien¹⁹ pohjalta. Aineiden yksilöimistä sekä esineissä olevien aineiden vaatimuksia käsittelevissä ohjeasiakirjoissa annetaan lisätietoja näiden määritelmien soveltamisesta.

2.2.3.1 Esine

Hyödyntämisprosessista voidaan saada tulokseksi aineen tai seoksen sijaan suoraan esine, esimerkiksi muovista valmistettu puistonpenkki. Näin käy esimerkiksi silloin, kun kerätty ja lajiteltu polymeeri- tai metallijäte sulatetaan suoraan uusiksi esineiksi. Esineiden sisältämien aineiden rekisteröinti on pakollista vain, jos aineiden on tarkoitus vapautua esineistä REACH-asetuksen 7 artiklan 1 kohdassa määritellyin ehdoin tai jos virasto on tehnyt REACH-asetuksen 7 artiklan 5 kohdan mukaisen päätöksen, jossa edellytetään aineen rekisteröimistä²⁰. Ainoastaan näissä tarkkaan määritellyissä tapauksissa on selvítettävä, onko 2 artiklan 7 kohdan d alakohtaa sovellettava, koska hyödyntäjän on noudatettava REACH-asetukseen kuuluvan, esineiden sisältämiä aineita koskevan 7 artiklan säännöksiä. Jollei hyödyntäjä jostain syystä pysty käyttämään REACH-asetuksen 2 artiklan 7 kohdan d alakohtaa, on selvítettävä, onko hyödyntäjä mahdollisesti vapautettu rekisteröintivelvollisuudesta REACH-asetuksen 7 artiklan 6 kohdan nojalla sillä perusteella, että aine on jo rekisteröity kyseiseen käyttötarkoitukseen.

REACH-asetuksen 3 artiklan 3 kohdan mukaan "esineellä" tarkoitetaan *"tuotetta, jolle annetaan tuotannossa erityinen muoto, pinta tai rakenne, joka määrittää sen käyttötarkoitusta enemmän kuin sen kemiallinen koostumus"*.

Jos tämän määritelmän perusteella voidaan yksiselitteisesti päätellä, että tuotteen muoto, pinta tai rakenne on toiminnan kannalta merkityksellisempi kuin sen kemiallinen koostumus, tuote on esine. Jos kemiallinen koostumus on yhtä tärkeä tai tärkeämpi kuin muoto, pinta tai rakenne, kyse on aineesta tai seoksesta. Tuotetta on arvioitava perusteellisemmin, jollei voida yksiselitteisesti päätellä, täyttääkö tuote REACH-asetuksessa annetun esineen määritelmän. Tätä varten suositellaan perehtymistä esineissä olevia aineita koskevia vaatimuksia käsitteleviin toimintaohjeisiin (Guidance on requirements for substances in articles)²¹.

¹⁸ Jätteeksi luokittelun päättymiseen liittyvien perusteiden noudattamisen valvonnasta saatavilla tiedoillaan varmistetaan uusiuraaka-aineiden tietty laatu, estetään räjähdysvaaralliset ominaisuudet ja rajoitetaan vierasaineiden määrää niissä ja täytetään osaltaan mahdollisesti hyödynnetyn aineen samuutta koskeva vaatimus (katso myös 2.3.1 kohta).

¹⁹ 3 artiklan 1 kohta: aine. 3 artiklan 2 kohta: seos. 3 artiklan 3 kohta: esine.

²⁰ Jos esineissä on erityistä huolta aiheuttavia aineita, jotka mainitaan liitteeseen XIV sisällytettävien aineiden kandidaattiluettelossa, voidaan toisaalta joutua noudattamaan REACH-asetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaista ilmoitusvelvollisuutta ja 33 artiklan mukaista tiedotusvelvollisuutta.

²¹ Katso Esineissä olevien aineiden vaatimuksia koskevat toimintaohjeet osoitteessa http://guidance.echa.europa.eu/docs/guidance_document/articles.fi.htm. Ohjeita päivitetään parhaillaan. Päivitysten tilanne voidaan tarkistaa osoitteessa http://guidance.echa.europa.eu/guidance4_en.htm.

Hyödynnetyssä materiaalissa oletettavasti tapahtunut kemiallinen reaktio tai sen muodon tai pinnan muuttuminen (esim. sulattaminen uuteen muotoon) viittaa taas siihen, että materiaali on ainetta sellaisenaan tai seos eikä esine.

Jos hyödynnetty aine katsotaan näiden seikkojen perusteella esineeksi, siihen sisältyvien aineiden rekisteröinti REACH-asetuksen 7 artiklan 1 tai 5 kohdan mukaisesti on pakollista vain poikkeustapauksissa. Hyödyntäjä voi vapautua näistä velvollisuuksista, jos se täyttää REACH-asetuksen 2 artiklan 7 kohdan d alakohdan vaatimukset, kuten edellä on todettu.

2.2.3.2 Aine sellaisenaan tai seoksissa

REACH-asetuksen 3 artiklan 1 kohdan mukaan **aineella** tarkoitetaan ”*alkuainetta ja sen yhdisteitä sellaisina kuin ne esiintyvät luonnossa tai millä tahansa valmistusmenetelmällä tuotettuina, mukaan luettuina aineen pysyvyyden säilyttämiseksi tarvittavat lisäaineet ja valmistusprosessista johtuvat epäpuhtaudet mutta lukuun ottamatta liuottimia, jotka voidaan erottaa vaikuttamatta aineen pysyvyyteen tai muuttamatta sen koostumusta*”.

Aineet voidaan jakaa kahteen pääryhmään:

1. Tarkoin määritellyt aineet: Aineet, joilla on määritelty laadullinen ja määrällinen koostumus, joka voidaan riittävän hyvin yksilöidä REACH-asetuksen liitteessä VI olevassa 2 osassa vaadittujen tunnistetietojen perusteella. Tunnistamis- ja nimeämissäännöt vaihtelevat sen mukaan, onko kyseessä

- yhdestä pääaineosasta koostuva tarkoin määritelty aine (periaatteessa ≥ 80 %) (yhden aineosan aineet) vai
- useammasta kuin yhdestä aineosasta koostuva aine (periaatteessa kutakin aineosaa ≥ 10 % ja < 80 %) (monesta aineosasta koostuvat aineet).

2. Koostumukseltaan tuntemattomat tai vaihtelevat aineet (UVCB): *Koostumukseltaan tuntemattomat tai vaihtelevat aineet, monimutkaiset reaktiotuotteet tai biologiset materiaalit eli UVCB-aineet, joita ei voida riittäväällä tavalla yksilöidä pelkästään niiden koostumuksen perusteella, koska*

- *aineosia on suhteellisen paljon ja/tai*
- *koostumus on merkittävältä osin tuntematon ja/tai*
- *koostumus vaihtelee suhteellisen paljon tai on huonosti ennustettavissa.*¹⁷

Tällaisten aineiden yhteydessä on käytettävä täydentäviä tunnistetietoja, kuten alkuperää tai tuotantoprosessin tyyppiä.

Hyödynnetyjen aineiden yhteydessä ovat tärkeitä erityisesti menettelyt, joissa aine yksilöidään yhden aineosan aineeksi tai UVCB-aineeksi. Toisaalta monesta aineosasta koostuvilla aineilla tarkoitetaan tietystä valmistusprosessista tulokseksi saatavaa aineryhmää (katse esimerkki 3 lisäyksessä 1). Hyödynnetyjen aineiden yhteydessä tämä pätee vain erityisissä olosuhteissa. Materiaalien esiintyminen EINECS-luettelossa on viite siitä, että ne on katsottava aineiksi, joskin aineen tunnistetietoja voidaan useimmiten joutua tarkentamaan.

REACH-asetuksen 3 artiklan 2 kohdan mukaan **seoksella**²² tarkoitetaan ”*seosta tai liuosta, joka koostuu kahdesta tai useammasta aineesta*”. Hyödynnetty materiaali voidaan siis katsoa myös useita hyödynnetyjä aineita sisältäväksi seokseksi.

Yleensäkin on pidettävä mielessä, että seosten ja aineiden värillä on tehtävä tarkka ero. Käsitteitä ei siis voida korvata toisillaan vapaasti. ”Seosten” ja ”aineiden” määritelmiä on tulkittava

²² Aineiden ja seosten luokituksista, merkinnöistä ja pakkaamisesta 31. joulukuuta 2008 annetun asetuksen (EY) N:o 1272/2008 (”CLP-asetuksen”) 57 artiklan 11 kohdassa sivulla 30 säädetään, että REACH-asetuksen sana ”valmiste” korvataan sanalla ”seos”.

niin, että "aine" kattaa myös kemiallisessa reaktiossa muodostuvan reaktiomassan. "Seoksella" tarkoitetaan ainoastaan sekoituksia, jotka eivät ole seurausta kemiallisesta reaktiosta.

Koska monissa hyödyntämistoimenpiteissä ei synny aineita sellaisinaan vaan seoksissa olevia aineita (muoveja, kumia jne.), seoksen ja koostumukseltaan vaihtelevan UVCB-aineen välistä eroa on selvitetty seuraavassa.

Monet hyödynnetyt aineet koostuvat kahdesta tai useammasta aineesta, mutta niillä on samalla UVCB-aineille tyypillisiä ominaisuuksia. Tämän vuoksi aineen tai aineiden luonnehtimiseen voidaan käyttää tietyissä rajoissa vaihtokelpoisia määritelmiä. Valmistajan tai maahantuojan päätettävissä on, kumpi vaihtoehto vastaa parhaiten materiaalin ominaisuuksia.

Yhtäältä koostumukseltaan erittäin monimutkaisia aineita on helpompi rekisteröidä UVCB-aineiksi. Toisaalta koostumukseltaan monimutkaisilla hyödynnetyille aineille ei useinkaan ole olemassa niitä vastaavia alkuperäisiä aineita, jotka olisi jo rekisteröity UVCB-aineiksi. Näin ollen kyseisiin aineisiin ei välttämättä voida soveltaa vaiheittaista rekisteröintiä, koska niitä vastaavia kohtia ei ole EINECS-luettelossa. Mikäli näin on, 2 artiklan 7 kohdan d alakohdassa edellytettyä muuta rekisteröintiä ei välttämättä ole.

Tästä huolimatta materiaalin yksittäiset aineosat on voitu jo rekisteröidä (tai ne on vapautettu rekisteröintivelvollisuudesta), jolloin REACH-asetuksen 2 artiklan 7 kohdan d alakohdan vapautusta voidaan hyödyntää, sikäli kuin merkityksellisiä turvallisuustietoja on saatavilla.

Hyödyntämisessä voi syntyä yhtä tai useampaa ainetta sellaisenaan tai seoksena. Hyödyntäjän on pohdittava, onko materiaali aine sellaisenaan vai sisältykö se seokseen. Hyödyntäjän on joka tapauksessa varmistettava, että yksittäiset aineosat/aineet on rekisteröity jo aiemmin, jos hän haluaa käyttää REACH-asetuksen 2 artiklan 7 kohdan d alakohdan vapautusta. Edellytyksenä on, että turvallisuustiedot ovat saatavilla (katso 2.3.2 ja 2.4.1 kohta).

2.2.4 Epäpuhtaudet

Hyödynnetyjen materiaalien yhteydessä voi olla vaikea päätellä, onko hyödynnetyin aineen aineosa aine vai epäpuhtaus. Aineiden yksilöintiä koskevien toimintaohjeiden mukaan epäpuhtaus on *[a]ineessa oleva tahaton aineosa, joka syntyy valmistuksen yhteydessä. Se voi olla peräisin lähtömateriaaleista tai seurausta tuotantoprosessin aikaisista sekundäärisistä tai vaillinaisista reaktioista. Vaikka epäpuhtaus esiintyy lopullisessa aineessa, sitä ei ole lisätty aineeseen tarkoituksellisesti.*¹⁷

Hyödynnetyissä aineissa esiintyvät epäpuhtaudet voivat poiketa sellaisen tuotteen epäpuhtauksista, jota ei ole hyödyntämisprosessien avulla. Näin on varsinkin silloin, kun hyödynnetyissä materiaaleissa on tahattomia aineosia, joilla ei ole tehtävää hyödynnetyssä aineessa ja joiden läsnäolo hyödynnetyssä aineessa johtuu ainoastaan siitä, että ne olivat mukana hyödyntämisprosessissa käytetyssä jätteessä.

Vaikka tällaiset aineosat on voitukin lisätä alun perin tarkoituksellisesti seokseen tai esineeseen, niiden esiintyminen hyödynnetyssä materiaalissa voi olla tahatonta (sen mukaan, onko aineosilla jokin tehtävä vai ei). Siksi ne voidaan katsoa epäpuhtauksiksi, joita ei tarvitse erikseen rekisteröidä.

Aineosia, joita esiintyy yli 20 painoprosenttia, ei kuitenkaan pidä yleensä luokitella epäpuhtauksiksi vaan seoksessa esiintyviksi erillisiksi aineiksi. Mikäli hyödynnety materiaali on valittu tarkoituksellisesti siten, että se sisältää tiettyä aineosaa tai aineosia, kyseiset aineosat on luokiteltava erillisiksi aineiksi, vaikka niitä olisikin materiaalissa alle 20 painoprosenttia (jos esim. pvc:n valintaperusteena on ollut, että se sisältää palonestoaineita, nämä voidaan joutua rekisteröimään, jollei niitä ole ennestään jo rekisteröity).

Sekajätteen mekaanisen erottelun yhteydessä on useimmiten mahdollista saada 100-prosenttisen puhdasta hyödynnettyä materiaalia (jossa ei ole vierasaineita). Vierasaineet ovat usein lähtökohtaisesti jätevirtaan kuulumattomia aineita (esimerkiksi kiveä, muovia, kuminpaloja, hiekkaa kulloisenkin jätevirran mukaan) tai hyödynnettävään materiaaliin kuulumattomia mutta jätteeksi päätyneeseen lopputuotteeseen sisältyviä aineita (kuten maaleja tai pinnoitteita), joiden koostumusta ja kokonaisuutena on hankala selvittää. Asianmukaisen lajittelun ja erottelun jälkeen näitä jakeita saisi jäädä hyödynnettyyn materiaaliin vain erittäin pieniä määriä. Tällöin ne voidaan luokitella epäpuhtauksiksi, joita ei tarvitse rekisteröidä erikseen.

Vaikka epäpuhtauksia ei tarvitsekaan erikseen rekisteröidä, ne on

- yksilöitävä tarvittavissa määrin¹⁷ ja kohdennettava hyödynnettyyn aineeseen tai aineisiin, jotta vertailu toiseen tai muihin aiemmin rekisteröityihin aineisiin käy helpommin, ja
- tunnistettava ja arvioitava tarvittavassa määrin vaaraprofiiliin laatimiseksi sekä aineen luokitteluksi ja merkitsemiseksi sellaisenaan tai seoksen osana (katso 2.3.2 kohta).

Kun hyödynnetty materiaali katsotaan seoksessa esiintyvänä aineeksi, seoksen sisältö on jaettava yksittäisiksi tunnistetuiksi aineiksi. Kunkin aineen tunnistetiedot voivat sisältää epäpuhtauksia²³. Tässä on käytettävä apuna aineen yksilöimistä koskevia toimintaohjeita. Aineen samuutta koskevan päätöksen on perustuttava pääaineisiin. Epäpuhtaudet voivat vaikuttaa aineen vaaraprofiiliin. Tässä tapauksessa ne on otettava huomioon aineen luokituksessa ja merkinnässä (katso 2.4.1 kohta). Hyödyntäjien tulee muistaa, ettei epäpuhtauksien käsite koske UVCB-aineita. Epäpuhtauksia voidaan tarkastella ainoastaan koostumukseltaan tarkasti määritellyistä aineista (sellaisinaan tai seoksina) koostuvissa materiaaleissa.

2.3 Vapautuksen edellytykset (REACH-asetuksen 2 artiklan 7 kohdan d alakohta)

Kun hyödynnetyn materiaalin tyyppi (aine sellaisenaan vai aine seoksessa) ja epäpuhtaudet on määritetty, yksilöity ja dokumentoitu 2.2 kohdassa kuvatulla tavalla, hyödyntämisen suorittaja voi todeta, täytyvätkö REACH-asetuksen 2 artiklan 7 kohdan d alakohdassa säädetyt vapautusta koskevat edellytykset. On huomattava, että yritysten, jotka haluavat käyttää vapautusmahdollisuutta, on esitettävä viranomaisille (vain pyynnöstä) tarvittavat asiakirjat sen osoittamiseksi, että vapautus koskee niiden hyödyntämiä aineita.

Hyödynnettyjä aineita koskevasta vapautuksesta säädetään REACH-asetuksen 2 artiklan 7 kohdan d alakohdassa seuraavaa:

"7. Seuraavia koskee vapautus II, V ja VI osaston soveltamisesta:

[...]

d) aineet, sellaisenaan, valmisteissa tai esineissä, jotka on rekisteröity II osaston mukaisesti ja jotka hyödynnetään yhteisössä, jos:

i) hyödyntämisprosessin seurauksena syntyvä aine on sama kuin II osaston mukaisesti rekisteröity aine; ja

ii) hyödyntämisen suorittavalla laitoksella on käytettävissään 31 ja 32 artiklassa vaaditut tiedot II osaston mukaisesti rekisteröidystä aineesta".

On muistettava, että Euroopan talousalueen (ETA) rajojen ulkopuolella talteen otettujen aineiden maahantuojat eivät voi hyödyntää REACH-asetuksen 2 artiklan 7 kohdan d alakohdassa tarkoitettua vapautusta: sitä sovelletaan vain ETA-alueella tapahtuvaan hyödyntämiseen. Joissakin tapauksissa yritykset voivat edelleen tuoda materiaalia maahan jätteenä ja hyödyntää sen sitten Euroopan talousalueella (esimerkiksi talteenoton jälkeen, tarkastettuaan, täytyvätkö

²³ REACH-asetuksen vaatimusten osalta on huomattava, että jätteen laatua voidaan parantaa varsinaiseen käsittelyprosessiin liittyvillä toimenpiteillä. Jätteen vastaanoton (tai siitä kieltäytymisen) aikaiset varotoimet ja tarkka lajittelu parantavat jätteen laatua. Se taas voi vähentää jätteessä esiintyviä epäpuhtauksia ja helpottaa sitä kautta REACH-asetuksen velvollisuuksien täyttämistä.

perusteet, joiden mukaan voidaan määritellä, ettei jäte ole enää jätettä (ns. end-of-waste criteria)). Näin taattaisiin tällaisten perusteiden tehokas valvonta, ja samalla voitaisiin katsoa, että jätteeseen sisältyvät aineet on hyödynnetty ETA-alueella, jolloin REACH-asetuksen 2 artiklan 7 kohdan d alakohdassa voitaisiin soveltaa.

Myöskään sivutuotteiden osalta ei voi hyödyntää 2 artiklan 7 kohdan d alakohdassa säädettyä vapautusta, kuten jätteitä koskevan puitedirektiivin 5 artiklassa on säädetty. Sivutuotteet voivat kuitenkin saada vapautuksen liitteen V perusteella edellyttäen, ettei niitä itseään ole maahantuotu tai saatettu markkinoille. Ellei hyödyntäjä voi käyttää hyväkseen REACH-asetuksen 2 artiklan 7 kohdan d alakohdassa säädettyä vapautusta tai mitään muuta vapautusta, sen on rekisteröitävä hyödynnetty aine ja noudatettava kaikkia REACH-asetuksen rekisteröintiä koskevan II osaston säännöksistä johtuvia velvoitteita. Seuraavissa kahdessa kappaleessa tarkastellaan kohta kohdalta, miten REACH-asetuksen 2 artiklan 7 kohdan d alakohdan edellytykset täytetään.

2.3.1 Edellytys 1: hyödynnetyn aineen ja jo rekisteröidyn aineen "samuus"

REACH-asetuksen 2 artiklan 7 kohdan d alakohdan i alakohdassa edellytetään, että *"hyödyntämisprosessin seurauksena syntyvä aine on sama kuin II osaston mukaisesti rekisteröity aine"*. Tämä asetuksen kohta sisältää kaksi vaatimusta: vapautus edellyttää aiempaa rekisteröintiä ja hyödynnetyn aineen on oltava sama kuin rekisteröity aine.

Hyödyntämisestä saatavan aineen on oltava sama kuin jo rekisteröity aine

Tämä tarkoittaa sitä, että ellei samaa ainetta jostakin syystä ole rekisteröity valmistus- tai maahantuontivaiheessa, muuksi kuin jätteeksi luokiteltu hyödynnetty aine (eli ns. end-of-waste-tuote) on rekisteröitävä, ennen kuin sitä voidaan tuoda maahan tai se voidaan saattaa markkinoille.

On syytä huomata, että elinkaarta ja toimitusketjua koskevat velvoitteet päättyvät jätevaiheeseen. Tästä seuraa myös se, että "alkuperäisen" aineen (eli sen aineen, josta tuli jätettä, joka sitten hyödynnetään) altistumisskenaariota ei tarvitse kattaa hyödynnetyn aineen käyttäjä: alkuperäisen aineen elinkaarihan päättyy, kun se lakkaa olemasta jätettä.

Jotta REACH-asetuksen 2 artiklan 7 kohdan d alakohdassa säädettyä vapautusta voidaan hyödyntää, riittää, että kuka tahansa on rekisteröinyt aineen. Rekisteröijän ei tarvitse kuulua toimitusketjuun, jossa jäte syntyi.²⁴

Arvioidessaan, onko hyödynnetty aine sama kuin jo rekisteröity aine vai onko kyse eri aineista, hyödyntäjän on sovellettava REACH-asetuksen mukaista aineiden yksilöimistä ja nimeämistä koskeviin toimintaohjeisiin sisältyviä sääntöjä. Päätöksen tulee perustua tärkeimpien aineosien samuuteen. Epäpuhtauksia koskevat tiedot eivät pääsääntöisesti muuta samuutta koskevia johtopäätöksiä.²⁵ Erityisesti on syytä huomata, että hyödyntäjien on itse tehtävä tämä arviointi käyttämällä kaikkia saatavilla olevia tietoja, kuten REACH-asetuksen mukaista aineiden yksilöimistä ja nimeämistä koskevia toimintaohjeita. Euroopan kemikaalivirasto ei vahvista "samuutta". Ne hyödyntäjät, jotka ovat esirekisteröineet aineensa, voivat kuitenkin keskustella samuuteen liittyvistä kysymyksistä muiden saman aineen esirekisteröijien kanssa esirekisteröintifoorumissa tai tietojenvaihtofoorumissa. Kuten tietojen yhteiskäyttöä koskevissa ohjeissa on esitetty, yritykset voivat myös tarkentaa ja tarvittaessa korjata aineen tunnistetietoja, kunhan on selvää, että esirekisteröinti koski todellakin kyseistä ainetta.

Jos aineilla on samat EINECS- ja CAS-numerot, se viittaa siihen, että kyseessä on sama aine. On huomattava, etteivät vaihtelut koostumuksessa ja epäpuhtausprofiilissa (epäpuhtauksien

²⁴ Rekisteröintiä koskevat toimintaohjeet, http://guidance.echa.europa.eu/docs/guidance_document/registration_fi.htm.

²⁵ Epäpuhtauksia koskevat tiedot on otettava huomioon esimerkiksi luokitusta ja merkintöjä sekä käyttöturvallisuustiedotteen laadintaa koskevissa kysymyksissä.

prosenttiosuuden vaihtelut mukaan luettuina) välttämättä tarkoita, ettei kyseessä olisi sama aine. REACH-asetuksen mukaista aineiden yksilöimistä ja nimeämistä koskevien toimintaohjeiden mukaan ”*aineen teknisen laadun, puhtaan laadun ja analyysilaadun välille ei tehdä eroa. 'Samaan' aineeseen voivat sisältyä kaikki minkä tahansa tuotantoprosessin laadut ja eri määriä erilaisia epäpuhtauksia. [– –].*

Mikäli tarkoin määritellyn aineen epäpuhtausprofiilissa on merkittäviä eroja eri valmistajien välillä, on käytettävä asiantuntija-arviota sen ratkaisemiseen, vaikuttavatko nämä erot siihen, voidaanko yhdestä aineesta saadut testitulokset jakaa muiden tietojenvaihtofoorumin jäsenten kanssa.”¹⁷

Lisäksi tietojen yhteiskäyttöä koskevissa ohjeissa selitetään seuraavaa: ”*Myös koostumukseltaan tuntemattomien tai vaihtelevien aineiden (UVCB-aineiden) osalta nimi on ratkaiseva määrittäessä samuutta. Jos nimi on sama, aineen katsotaan olevan sama, elleivät käytettävissä olevat tiedot osoita päinvastaista.”²⁶*

Aineiden rekisteröinnin tila

REACH-asetuksen 2 artiklan 7 kohdan d alakohdassa säädetty hyödynnettyjen aineiden rekisteröintivapautus edellyttää, että sama aine on jo rekisteröity. Kun halutaan selvittää, täyttykö tämä ehto tietyn aineen osalta, voidaan käyttää useita erilaisia tiedon lähteitä.

Tärkeimmät aineita koskevat tietolähteet ovat tietojenvaihtofoorumit (SIEF) ja niissä vaihdetut tiedot. Hyödyntäjät, jotka ovat esirekisteröineet hyödynnetyt aineet, kuuluvat automaattisesti esirekisteröintifoorumeihin (pre-SIEF). Kun aineen samuudesta on päästy sopimukseen esirekisteröintifoorumin (pre-SIEF) jäsenten kesken, muodostetaan varsinainen tietojenvaihtofoorumi (SIEF). Hyödyntäjät eivät välttämättä ole kiinnostuneita aineen rekisteröimisestä, joten voi olla, etteivät ne aktiivisesti osallistu tietojenvaihtofoorumin keskusteluun. Niiden on kuitenkin varmistettava, että ne saavat tiedon aineen rekisteröinnin tilasta. Kun aine on rekisteröity, REACH-asetuksen 2 artiklan 7 kohdan d alakohdan edellytykset saattavat täyttyä.

Toinen tietolähde on REACH-asetuksen 77 artiklan 2 kohdan e alakohdassa kuvattu ECHAN tietojen jakamiseen tarkoitettu verkkosivusto²⁷. Rekisteröityjä aineita koskevat tiedot saatetaan julkisesti saataville REACH-asetuksen 119 artiklan määräysten mukaisesti. Tämä koskee muun muassa rekisteröidyn aineen nimeä (EINECS-luettelossa mainittujen aineiden osalta) sekä sen luokitusta ja merkintöjä. EINECS-luetteloon kuulumattomien aineiden nimeä ei välttämättä saateta tätä kautta julkiseksi, jos rekisteröijät ovat vaatineet, ettei tietoa saateta julkiseksi Internetissä.²⁸ Tämä tietolähde ei siten välttämättä riitä samuutta koskevien johtopäätösten tekemiseksi. Tästä tietolähteestä ei myöskään välttämättä saa tietoa luokitukseen vaikuttavista rekisteröidyn aineen epäpuhtauksien määristä, jos rekisteröijä on pyytänyt, että tietyt tiedot käsitellään luottamuksellisesti.

Muut tietokanavat edellyttävät hyödyntäjien tai niiden järjestöjen aloitteellisuutta ja yhteydenottoa kyseisen aineen valmistajiin tai maahantuojiin. Asiakirjat, joilla hyödyntäjät toimittavat näyttöä aineiden ”samuudesta” ja tietoa turvallisuusasioista, voidaan laatia hyödyntäjien järjestöjen laatimaa vakiomuotoa noudattaen. Tällaisten vakioasiakirjojen on katettava kaikki merkitykselliset seikat, jotka koskevat niitä materiaaleja, jotka täyttävät perusteet, joiden mukaan määritellään, ettei jäte ole enää jätettä.²⁹ Näin voidaan saada synergiaetuja, koska valmistaja/maahantuoja tarvitsee rekisteröintiaineistoonsa tietoa jätteen määristä ja koostumuksesta, kun taas hyödyntäjä tarvitsee rekisteröityä ainetta koskevaa turvallisuustietoa voidakseen hyödyntää 2 artiklan 7 kohdan d alakohdan mukaista vapautusta.

²⁶ Tietojen yhteiskäyttöä koskevat toimintaohjeet,

http://guidance.echa.europa.eu/docs/guidance_document/data_sharing_en.htm, s.35.

²⁷ <http://apps.echa.europa.eu/registered/registered-sub.aspx>

²⁸ REACH-asetus, 119 artiklan 2 kohdan f alakohta ja 119 artiklan 2 kohdan g alakohta.

²⁹ Komission edustajat suosittelivat tätä lähestymistapaa metallinkierrätyssektorin kanssa lokakuussa 2009 käymissään keskusteluissa. Ks. YTK:n rauta- ja teräsromua koskeva raportti, s. 41 ja 43, saatavana osoitteessa <http://susproc.jrc.ec.europa.eu/activities/waste/documents/Endofwastecriteriafinal.pdf>.

2.3.2 Edellytys 2: Vaaditut tiedot

REACH-asetuksen 2 artiklan 7 kohdan d alakohdan ii alakohdassa edellytetään, että *"hyödyntämisen suorittavalla laitoksella on käytettävissään 31 ja 32 artiklassa vaaditut tiedot II osaston mukaisesti rekisteröidystä aineesta"*.

Hyödyntämisen suorittavan oikeushenkilön on varmistettava, että sillä on saatavillaan rekisteröityä ainetta koskevat tiedot ja että nämä tiedot ovat tietojen antamista toimitusketjussa koskevien sääntöjen mukaiset.

Tämä tarkoittaa sitä, että hyödyntämisen suorittavalla oikeushenkilöllä on oltava käytettävissään tilanteen mukaan jokin seuraavista:

- REACH-asetuksen 31 artiklan 1 kohdan tai 31 artiklan 3 kohdan mukainen rekisteröityä ainetta koskeva käyttöturvallisuustiedote, johon on liitetty rekisteröityä ainetta koskevat altistumisskenaariot, jos sellaisia on
- REACH-asetuksen 31 artiklan 4 kohdan mukaiset rekisteröityä ainetta koskevat muut riittävät tiedot, joiden perusteella käyttäjät voivat toteuttaa tarvittavat suoja-toimenpiteet, siinä tapauksessa, ettei käyttöturvallisuustiedotetta vaadita tai
- rekisteröintinumero, jos sellainen on,³⁰ aineen luvanvaraisuutta koskeva tieto, lisätietoja mahdollisista REACH-asetukseen perustuvista rajoituksista sekä tarvittavat tiedot asianmukaisten riskinhallintatoimenpiteiden määrittelemiseksi ja soveltamiseksi, siten kuin REACH-asetuksen 32 artiklan 1 kohdassa säädetään.

Ensimmäistä luettelokohtaa (käyttöturvallisuustiedote) lukuun ottamatta säädöksessä ei ole tarkemmin määritelty, missä muodossa näiden tietojen on oltava hyödyntämisen suorittavan yrityksen saatavilla, mutta määräyksellä pyritään siihen, että hyödyntäjät pystyisivät noudattamaan REACH-asetuksen IV osaston mukaisia velvollisuuksiaan. Tällaista tietoa on oltava saatavilla ainoastaan aineista epäpuhtauksineen. Tietoa ei tarvitse olla saatavilla epäpuhtaudesta sinällään (ks. myös 2.2.4 kohta).

Tiedon saatavuus

Hyödyntäjät eivät normaalisti saa käyttöturvallisuustiedotetta³¹ tai muuta REACH-asetuksen IV osaston mukaista turvallisuustietoa. Jotta ne voisivat hyödyntää REACH-asetuksen 2 artiklan 7 kohdan d alakohdan mukaista vapautusta rekisteröinnistä, niillä on kuitenkin oltava käytettävissään vaaditut tiedot. Lisäksi niiden on vaadittaessa joko laadittava käyttöturvallisuustiedotteet itse tai sovittava olemassa olevien käyttöturvallisuustiedotteiden omistajien kanssa näiden käyttöturvallisuustiedotteiden käytöstä. Asiasta ei ole tarkempia määräyksiä lainsäädännössä, joten kysymys koskee hyödynnetyn aineen valmistajaa. Hyödyntäjä voi käyttää mitä tahansa saatavilla olevaa tietoa, ECHAN verkkosivuilla REACH-asetuksen 119 artiklan mukaisesti julkaistuista tiedoista lähtien, mutta sen on varmistettava, ettei se loukkaa tekijänoikeuksia. Olemassa olevaa käyttöturvallisuustiedotetta käyttäessään hyödyntäjän on siis varmistettava, että sillä on oikeutettu pääsy kyseisiin tietoihin ja että kyseinen käyttöturvallisuustiedote kattaa asianmukaisesti sen hyödyntämän aineen vaaraprofiilin (ks. 2.4.2 kohta). Sama koskee mahdollisia muita turvallisuutta koskevia tietoja. Keskustelua tällaisten tietojen käytöstä voi käydä esimerkiksi tietojenvaihtofoorumissa, mikäli hyödyntäjä on esirekisteröinyt aineen. Tietojenvaihtofoorumin sopimukseen voidaan sisällyttää määräyksiä siitä, miten tarvittavat tiedot voidaan toimittaa hyödyntämisen suorittavalle taholle tekijänoikeuksia loukkaamatta. Tietojenvaihtofoorumien sisäinen toiminta ei kuulu ECHAN toimialaan; hyödyntäjiä kehoitetaan ottamaan yhteyttä toimialajärjestöihin, joilla voi olla merkittävä rooli vakiomuotoisen tiedon laatimisessa jäsenilleen.

³⁰ Rekisteröintinumero on annettava vain, jos REACH-asetuksen 32 artiklan 1 kohdan b-d alakohtien ehdot täyttyvät. Kuten tässä ohjeessa on selitetty, hyödyntäjä ei kuitenkaan yleensä saa käyttöturvallisuustiedotetta, koska se ei toimi alkuperäisen materiaalin jatkokäyttäjänä.

³¹ Käyttöturvallisuustiedotteen laatimiseen tarvittavat tiedot on esitetty REACH-asetuksen 31 artiklassa ja liitteessä II.

Yritysten, jotka suorittavat hyödyntämistoimenpiteitä ja haluavat käyttää hyväkseen tätä vapautusta, tulee mahdollisuuksien mukaan varmistaa, että rekisteröityä ainetta koskevat tiedot, jotka on koottu REACH-asetuksen vaatimusten mukaisesti, ovat myös niiden saatavilla, jotta ne voivat asianmukaisesti todistaa voivansa hyödyntää REACH-asetuksen 2 artiklan 7 kohdan d alakohdassa esitettyä vapautusta. Ellei hyödyntäjä saa käyttöönsä samaa jo rekisteröityä ainetta koskevia merkityksellisiä tietoja, se ei voi hyödyntää REACH-asetuksen 2 artiklan 7 kohdan d alakohdassa esitettyä vapautusta, vaan sen on rekisteröitävä hyödynnetty aine.

2.4 Hyödynnettyjen aineiden käyttäjien saataville saatettavat tiedot

Jos hyödyntäjä on yksilöinyt hyödynnetyn aineen (tai aineet) sellaisenaan, seoksessa tai esineessä (ks. 2.2.3 kohta), sillä tulisi olla käytettävissään vastaavat, samaa jo rekisteröityä ainetta koskevat turvallisuustiedot. Näiden tietojen on oltava asianmukaiset ja riittävät. Sellaisenaan tai seoksissa olevien aineiden toimittajien on toimitettava vastaanottajalle riittävät turvallisuustiedot, jotta hyödynnettyä ainetta voidaan käyttää turvallisesti. Tämä vaatimus koskee kaikkia hyödynnettyjä aineita riippumatta siitä, koskeeko REACH-asetuksen 2 artiklan 7 kohdan d alakohdan mukainen rekisteröintivapautus niitä. Tiettyjen aineiden sellaisenaan ja seoksissa olevien aineiden osalta turvallisuustiedot on toimitettava käyttöturvallisuustiedotteessa. Vaikka käyttöturvallisuustiedotetta ei vaadittaisi, velvollisuus välittää tiedot toimitusketjussa saattaa silti olla olemassa. Näitä kysymyksiä tarkastellaan alla.

2.4.1 Tietojen asianmukaisuus ja riittävyys

Arvioitaessa sitä, ovatko tiedot hyödynnetyn aineen (tai hyödynnettyjen aineiden) ja sen ennakoitavan käytön osalta asianmukaisia ja riittäviä, on suositeltavaa tarkastaa seuraavat asiat:

- Mikä seoksessa olevan hyödynnetyn aineen osa voidaan rinnastaa jo rekisteröityyn aineeseen (tai aineisiin)? Täyttääkseen omat kuluttajille annettavan turvallisuustiedon jakamista koskevat velvollisuutensa hyödyntäjän on otettava huomioon kaikki aineosat, joiden osuus seoksessa olevassa hyödynnetyssä aineessa³² ylittää 0,1 prosenttia³³.
- Missä määrin hyödynnetyn aineen (tai hyödynnettyjen aineiden) epäpuhtausprofiili voi poiketa saman jo rekisteröidyn aineen epäpuhtausprofiilista, ja voivatko mahdolliset erot johtaa eroihin aineiden vaaraprofiileissa? Jos vaaraprofiilit poikkeavat toisistaan, vaikka saman aineen aiempaa rekisteröintiä voidaan hyödyntää, on mahdollista, etteivät jo rekisteröityä ainetta koskevat tiedot ole hyödynnetyn aineen osalta riittävät. Tällöin hyödyntäjän on kuvailtava, luokiteltava ja ilmoitettava asiakkaille tällaiset muut vaarat.
- Voivatko hyödynnetyn aineen (tai hyödynnettyjen aineiden) ennakoitavat käytöt johtaa altistumiseen, jota saman jo rekisteröidyn aineen altistumisskenaariot eivät kata? Tällaisessa tapauksessa hyödyntäjän on arvioitava, kattavatko sen käytettävissä olevat ainetta koskevat tiedot ennakoituvat muut käytöt³⁴. Tämä voi tarkoittaa esimerkiksi sitä, että elleivät samasta jo rekisteröidystä aineesta käytettävissä olevat tiedot sisällä kuluttajan altistumisen DNEL-arvoa eivätkä kuluttajakäyttöä koskevia altistumisskenaarioita, hyödyntäjä voi päättää, että olisi epäasianmukaista käyttää hyödynnettyä ainetta sovelluksiin, joihin liittyy kuluttajan altistumista.

³² Tämä vaatimus perustuu direktiivin 1999/45/EY tai CLP-asetuksen (EY) N:o 1272/2008 liitteen VI alimpiin pitoisuusrajoihin, joissa valmistetta ei vielä luokitella vaaralliseksi, sekä PBT- ja vPvB-aineiden sekä sellaisten vastaavaa huolta aiheuttavien aineiden, joita luokitussäännöt eivät koske, 0,1 painoprosentin kynnysarvoon. Huomaa, että joissakin tapauksissa pitoisuusrajat ovat matalampia kuin 0,1 painoprosenttia.

³³ Huomaa, ettei REACH-asetuksen 2 artiklan 7 kohdan d alakohdan vapautuksessa mainita epäpuhtauksia sellaisinaan. Ne katsotaan osaksi ainetta sellaisenaan tai aineita seoksessa. Lisätietoja epäpuhtauksista on 2.2.4 kohdassa.

³⁴ REACH-asetuksen 31 ja 32 artiklan mukaisesti hyödyntäjän on annettava riittävät tiedot, jotta hyödynnettävä aine voidaan käyttää turvallisesti. REACH-asetuksen 2 artiklan 7 kohdan d alakohdassa hyödyntäjä vapautetaan kemikaaliturvallisuusarvioinnin laatimisesta ja kemikaaliturvallisuusraportin toimittamisesta, joten hyödyntäjän ei myöskään tarvitse toimittaa REACH-asetuksen 31 artiklan 7 kohdan mukaisia altistumisskenaarioita.

Jos rekisteröity aine ja hyödynnetty aine eivät kumpikaan täytä kriteerejä, joiden perusteella ne luokiteltaisiin vaarallisiksi tai PBT- tai vPvB-aineiksi, eikä aine ole kandidaattiluettelossa eikä siihen sovelleta rajoituksia, ei REACH-asetuksen 31 artiklan mukaista käyttöturvallisuustiedotetta tarvitse automaattisesti toimittaa. 32 artiklan mukainen velvollisuus toimittaa tietoa aineen turvallisesta käytöstä kuitenkin pätee tässäkin tilanteessa.

Se, kuinka hyödynnetyn materiaalin koostumus määritetään, on hyödyntäjän vastuulla. Se voi perustua esimerkiksi seuraaviin tietolähteisiin, vaikka mikään niistä ei ole tyhjentävä:

- Jäte- ja hyödyntämisvirtaa koskeva edustava kemiallinen analyysi, joka on saatettu toimialajärjestön aloitteesta yksittäisten, tietyntyyppisiä hyödyntämistoimenpiteitä suorittavien yritysten saataville. Sama tieto saattaa olla saatavissa myös kirjallisuudesta;
- Tehokas viestintä jo rekisteröidyn aineen toimittajien tai seosten tai esineiden valmistajien kanssa tuotteen koostumuksen tunnistamiseksi ennen jätevaihetta;
- Sekundaaristen raaka-aineiden laatuluokat, joihin sisältyy usein epäpuhtauksia koskevia raja-arvoja ja karkeaa tietoa materiaalin koostumuksesta;
- Tietoa, jota saadaan, kun tarkastellaan, täytyvätkö perusteet, joiden mukaan voidaan määrittellä, ettei jäte ole enää jätettä, ja jotka takaavat sekundaariselle raaka-aineelle tietyn laadun sulkemalla pois vaaralliset ominaisuudet ja rajoittamalla vieraiden materiaalien määrää.

Tapauskohtainen analyttinen hyödynnetyn materiaalin arviointi on tarpeen suorittaa ainoastaan silloin, ellei riittäviä tietoja saada, vaikka kaikkia muita tietolähteitä on käytetty.

2.4.2 Käyttöturvallisuustiedotteet

Tiettyjen aineiden osalta turvallisuustiedot on toimitettava REACH-asetuksen 31 artiklan mukaisella käyttöturvallisuustiedotteella, johon liitetään tarvittaessa altistumisskenaariot³⁴. Ellei käyttöturvallisuustiedotteita vaadita, on turvallisuustiedot annettava soveltuvilta osin 32 artiklan mukaisesti.³⁵ REACH-asetuksen 33 artiklan mukaisesti hyödyntäjä saattaa myös olla velvollinen antamaan tietoa esineissä olevista aineista niin, että niitä voidaan käyttää turvallisesti, mikäli esineet sisältävät erityistä huolta aiheuttavia aineita, jotka on mainittu kandidaattiluettelossa. Nämä velvollisuudet on selitetty tarkemmin esineissä olevien aineiden vaatimuksia koskevissa toimintaohjeissa.

Rekisteröityä ainetta koskevia turvallisuustietoja, jotka hyödyntäjä on saanut täyttääkseen REACH-asetuksen 2 artiklan 7 kohdan d alakohdassa esitettyä vapautusta koskevat edellytykset, voidaan käyttää pohjana, kun annetaan vaadittuja, hyödynnettyä ainetta koskevia tietoja. On kuitenkin asianmukaisesti varmistettava, että saadut tiedot ovat hyödynnetyn aineen osalta asianmukaiset. Mahdolliset eroavaisuudet epäpuhtausprofiilissa voivat johtaa erilaiseen vaaraprofiiliin, jolloin myös hyödynnetyn aineen vastaanottajalle toimitettavat tiedot ovat erilaiset. Hyödyntäjä saattaa joutua epäasianmukaisten käyttöturvallisuustiedotteiden toimittamisesta oikeudelliseen vastuuseen, koska hyödynnetyn aineen vaaroista ei tällöin ehkä ole riittävällä tavalla tiedotettu. Tällainen voisi olla mahdollista esimerkiksi silloin, kun aineeseen sen käyttöään aikana kertyneet epäpuhtaudet tai jätteiden sekoittuminen vaikuttavat vaaraprofiiliin, tai kun aineen alkuperäisellä valmistajalla ei ole ollut velvollisuutta laatia käyttöturvallisuustiedotetta, mutta hyödyntäjällä velvollisuus on, koska hyödynnetyssä aineessa on epäpuhtauksia, jotka muuttavat aineen vaaraprofiilia.

REACH-asetuksen 31 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa: *"Aineen tai valmisteen toimittajan on toimitettava aineen tai valmisteen vastaanottajalle liitteen II mukaisesti laadittu käyttöturvallisuustiedote, jos:*

---

³⁵ REACH-asetuksen 32 artiklassa toimittaja velvoitetaan jakamaan vain lupia ja rajoituksia koskevia tietoja sekä riskinhallintaa varten tarvittavia tietoja, erityisesti silloin, kun haetaan vapautusta. Siihen ei sisälly yleistä, kaikkia aineita tai seoksia koskevaa tietojen jakamisvelvollisuutta, joka olisi riippumaton näiden vaarallisista ominaisuuksista.

- a) aine tai valmiste täyttää direktiivin 67/548/ETY tai 1999/45/EY mukaiset vaaralliseksi luokittelun kriteerit; tai
- b) jos aine on hitaasti hajoava, biokertyvä ja myrkyllinen tai erittäin hitaasti hajoava ja erittäin voimakkaasti biokertyvä liitteessä XIII esitettyjen perusteiden mukaisesti; tai
- c) jos aine sisältyy 59 artiklan 1 kohdan mukaisesti laadittuun luetteloon muista kuin a ja b alakohdassa tarkoitetuista syistä."

Huomaa, että direktiivi 67/548/ETY (vaarallisista aineista annettu direktiivi, DSD) ja direktiivi 1999/45/EY (vaarallisista valmisteista annettu direktiivi, DPD) kumotaan aineiden ja seosten luokitukselta, merkinnöistä ja pakkaamisesta annetulla asetuksella (EY) N:o 1272/2008 (ns. CLP-asetus) 1. kesäkuuta 2015. CLP-asetusta aletaan soveltaa aineisiin 1. joulukuuta 2010³⁶ ja seoksiin (eli valmisteisiin) 1. kesäkuuta 2015³⁷.

REACH-asetuksen 31 artiklan 3 kohdassa säädetään seuraavaa: "Toimittajan on toimitettava vastaanottajalle tämän pyynnöstä liitteen II mukaisesti laadittu käyttöturvallisuustiedote, jos valmiste ei täytä direktiivin 1999/45/EY 5, 6 ja 7 artiklan mukaisia vaaralliseksi luokittelun kriteereitä mutta sisältää:

- a) yksittäisinä pitoisuuksina vähintään 1 painoprosentin muiden kuin kaasumaisten valmisteiden osalta ja vähintään 0,2 tilavuusprosenttia kaasumaisten valmisteiden osalta vähintään yhtä sellaista ainetta, joka aiheuttaa vaaraa ihmisten terveydelle tai ympäristölle; tai
- b) yksittäisinä pitoisuuksina vähintään 0,1 painoprosentin muiden kuin kaasumaisten valmisteiden osalta vähintään yhtä sellaista ainetta, joka on hitaasti hajoava, biokertyvä ja myrkyllinen tai erittäin hitaasti hajoava ja erittäin voimakkaasti biokertyvä liitteessä XIII esitettyjen kriteereiden mukaisesti tai joka on sisällytetty muista kuin a alakohdassa tarkoitetuista syistä 59 artiklan 1 kohdan mukaisesti laadittuun luetteloon; tai
- c) sellaista ainetta, jonka osalta yhteisössä on työperäisen altistumisen raja-arvo."

Jos yllä luetellut kriteerit täyttyvät, näitä määryksiä sovelletaan kaikkiin hyödynnettyihin aineisiin (myös niihin, jotka on REACH-asetuksen 2 artiklan 7 kohdan d alakohdan nojalla vapautettu rekisteröinnistä, jatkokäyttäjää koskevista velvollisuuksista ja arvioinneista), paitsi niihin, jotka on vapautettu REACH-asetuksen osaston IV soveltamisesta. Epäpuhtausprofiili on otettava huomioon aineen luokituksessa ja merkinnöissä sekä riskinhallintatoimenpiteissä, joita hyödynnetyn aineen jatkokäyttäjille voi olla tarpeen suositella. Niiden hyödynnettyjen aineiden osalta, jotka sisältävät luokiteltuja ja luokitukseen vaikuttavia epäpuhtauksia, nämä epäpuhtaudet on ilmoitettava.

On syytä huomata, että jos epäpuhtauksien määrä ylittää lainmukaiset raja-arvot³², tästä on mainittava käyttöturvallisuustiedotteessa tai asiakkaille annettavissa turvallista käyttöä koskevissa tiedoissa. REACH-asetuksen 31 artiklan 1 kohdassa säädetään lisäksi, että hyödyntäjien on toimitettava käyttöturvallisuustiedote vain siinä tapauksessa, että niiden hyödyntämä aine edellyttää käyttöturvallisuustiedotetta. Epäpuhtaudet itsessään eivät voi velvoittaa REACH-asetuksen 31 artiklan 1 kohdan mukaiseen käyttöturvallisuustiedotteen toimittamiseen: tällainen velvollisuus voi syntyä vain 31 artiklan 2 kohdan määräysten perusteella. Kuvassa 1 on vuokaavio³⁸, jota voidaan käyttää apuna, kun määritetään, tarvitaanko käyttöturvallisuustiedotetta.

³⁶ CLP-asetuksen (asetus (EY) N:o 1272/2008) 61 artikla.

³⁷ CLP-asetuksen (asetus (EY) N:o 1272/2008) 59 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdalla muutetaan REACH-asetuksen 31 artiklan 1 ja 3 kohtaa niin, että siitä tulee yhteensopiva seosten luokitusta ja merkintöjä koskevien vaatimusten kanssa 1. kesäkuuta 2015 alkaen. CLP-asetuksessa säädetään käyttöturvallisuustiedotteita koskevasta siirtymäajasta. Siirtymäaika koskee vaatimuksia, joilla säännellään sitä, milloin käyttöturvallisuustiedotteissa on ilmoitettava CLP-luokitukset rinnakkain DSD/DPD-luokitusten kanssa. Katso lisätietoja ohjeasiakirjan moduulin 1 kohdasta 4.

³⁸ Lähde: "Draft guidance for the provision of Information in the Supply Chain and Safety Data Sheets for Recovered Substances and Preparations", toimittanut Waste Recovery Industry Chain (WRIC).

2.4.3 Muut tiedot: rekisteröintinumero ja altistumisskenaario

Usein hyödyntäjällä, joka käyttää hyväkseen REACH-asetuksen 2 artiklan 7 kohdan d alakohdassa esitettyä vapautusta, ei ole rekisteröintinumeroa. Kun hyödyntäjä saattaa hyödynnetyn aineen markkinoille, sen ei tarvitse ilmoittaa rekisteröintinumeroa, koska se on vapautettu REACH-asetuksen II osaston määräysten noudattamisesta. Jos tietyt REACH-asetuksen 32 artiklan 1 kohdassa säädetyt ehdot täyttyvät, hyödyntäjää voidaan kuitenkin vaatia toimittamaan veloituksetta aineen rekisteröintinumero, jos sellainen on saatavilla:

- b) tieto siitä, onko aine luvanvarainen, ja yksityiskohtaiset tiedot VII osaston nojalla tässä toimitusketjussa mahdollisesti myönnettyistä tai evätyistä luvista;*
- c) yksityiskohtaiset tiedot mahdollisista VIII osaston nojalla asetetuista rajoituksista;*
- d) muut ainetta koskevat saatavilla olevat ja olennaiset tiedot, jotka ovat tarpeen asianmukaisten riskinhallintatoimenpiteiden määrittelemiseksi ja soveltamiseksi, mukaan lukien liitteessä XI olevan 3 jakson soveltamisesta johtuvat erityisehdot.*

REACH-asetuksen 14 artiklan 1 kohdan perusteella kemikaaliturvallisuusarviointi on suoritettava ja kemikaaliturvallisuusraportti laadittava kaikista rekisteröitävistä aineista, joiden määrä on vähintään 10 tonnia vuodessa rekisteröijää kohti. Hyödyntäjät, jotka voivat hyödyntää REACH-asetuksen 2 artiklan 7 kohdan d alakohdassa, ovat vapautettuja rekisteröinnistä, joten niiden ei tarvitse myöskään suorittaa kemikaaliturvallisuusarviointia eikä laatia kemikaaliturvallisuusraporttia hyödynnetystä aineesta.

Hyödyntäjän, jolla on saatavilla vaadittavat, samaa ainetta koskevat tiedot ja joka voi siten hyödyntää REACH-asetuksen 2 kohdan 7 alakohdassa esitettyä vapautusta, vaikka kyseinen saman aineen rekisteröinti ei kattaisikaan hyödynnetyn aineen käyttöä, ei tarvitse

- tehdä altistumisskenaariota hyödynnetyn aineen käytöstä
- rekisteröidä hyödynnettyä ainetta
- tehdä ilmoitusta hyödynnetyn aineen käytöstä.

Sen on kuitenkin otettava huomioon olemassa olevat tiedot ja ilmoitettava asianmukaiset riskinhallintatoimenpiteet käyttöturvallisuustiedotteessa, jos sellainen tarvitaan, tai annettava riittävät tiedot hyödynnetyn aineen turvallisesta käytöstä, ellei käyttöturvallisuustiedotetta tarvita.

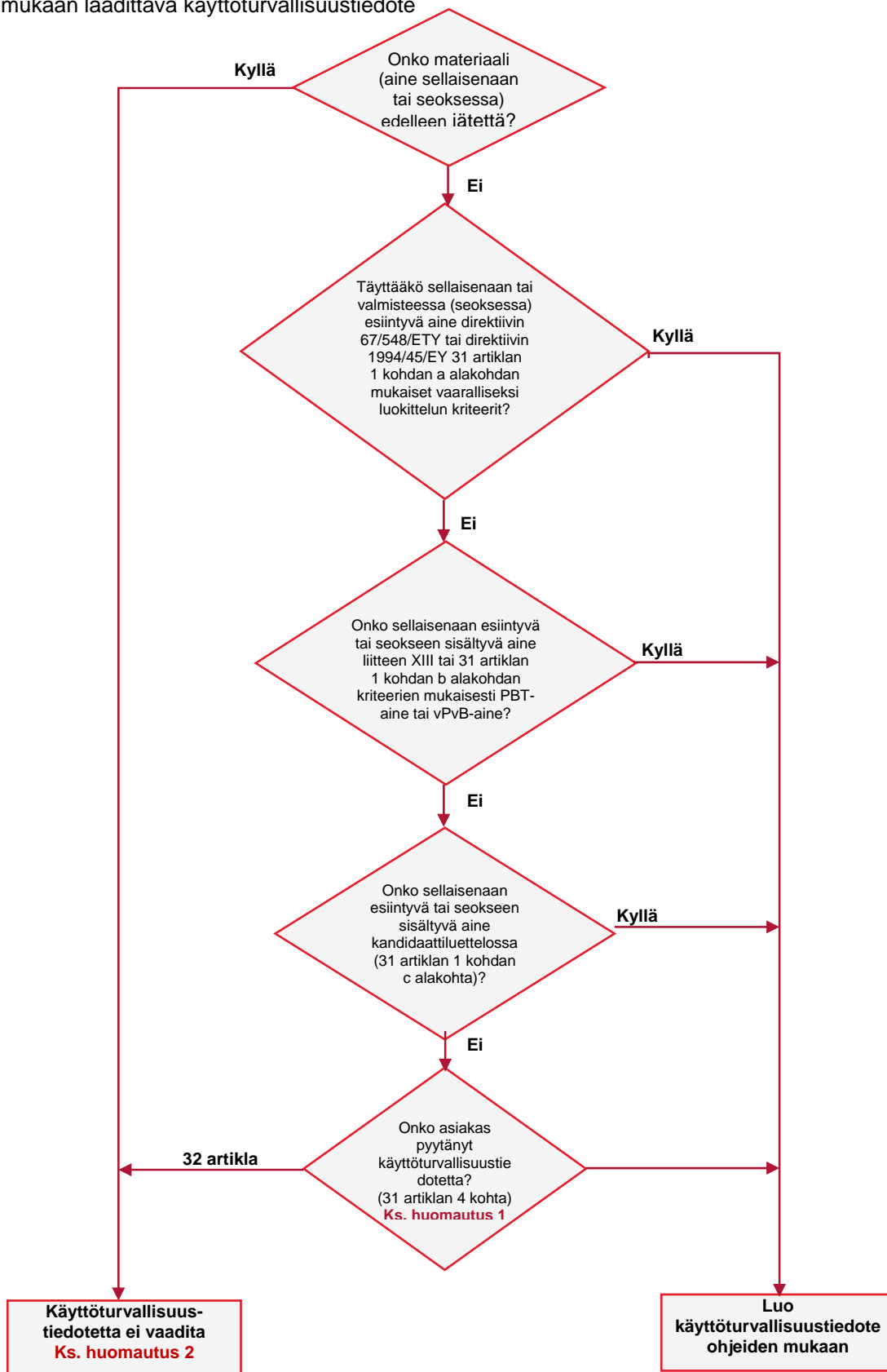
Näin ollen sellaisten hyödynnettyjen aineiden vastaanottajat, joita hyödyntäjä ei ole rekisteröinyt REACH-asetuksen 2 artiklan 7 kohdan d alakohdassa esitetyn vapautuksen nojalla, eivät yleensä saa seuraavia tietoja:

- rekisteröintinumero;
- altistumisskenaario myöhemmille, uuteen elinkaariketjuun sisältyville jatkokäyttöille sen jälkeen, kun hyödyntäminen on tapahtunut;

hyödynnetyn aineen valmistajalta osana käyttöturvallisuustiedotetta³⁹.

³⁹ Tätä kohtaa voi olla tarpeen muokata sen jälkeen, kun REACH-asetuksen liite II (käyttöturvallisuustiedotteen muoto ja sisältö) on tarkistettu ja hyväksytty komiteamenettelyn kautta.

Kuva 1: Vuokaavio, jonka avulla voidaan määrittää, onko hyödynnetyille aineelle REACH-asetuksen mukaan laadittava käyttöturvallisuustiedote

Lähde: "Draft guidance for the provision of Information in the Supply Chain and Safety Data Sheets for Recovered Substances and Preparations", toimittanut Waste Recovery Industry Chain (WRIC).

Jotkin prosessit, kuten metallinjalostus, voivat hävittää tai tuhota tiettyjä aineosia. Hyödyntäjä ei ole velvollinen liittämään käyttöturvallisuustiedotteeseen altistumisskenaariota.

Huomautus 1: Valmistaja voi kaupallisista syistä päättää laatia käyttöturvallisuustiedotteen asiakkaan pyynnöstä, vaikka sillä ei lainsäädännön mukaisesti olisi velvollisuutta tehdä niin.

Huomautus 2: Käyttöturvallisuustiedotetta ei tarvitse toimittaa, jos vaarallista ainetta tai seosta tarjotaan tai myydään suurelle yleisölle ja sen mukana toimitetaan riittävät tiedot (31 artiklan 4 kohta); toisin sanoen käyttöturvallisuustiedotteet ovat vain ammattilaisten käyttöön.

2.5 Muut velvollisuudet

Hyödynnetyillä aineilla ei normaalisti ole vapautusta velvollisuudesta ilmoittaa aine CLP-asetuksen mukaiseen luokitusten ja merkintöjen luetteloon. Niitä ei myöskään ole vapautettu REACH-asetuksen mukaisista luvista tai rajoituksista.

2.5.1 Luokitusten ja merkintöjen luettelo

CLP-asetuksen 39 artiklan a ja b kohdan nojalla hyödyntäjän on CLP-asetuksen 40 artiklassa säädettyin edellytyksin ilmoitettava luokitusten ja merkintöjen luetteloon myös hyödynnetyt aineet, jos ne täyttävät vaaralliseksi luokittelamista koskevat kriteerit ja jos ne saatetaan markkinoille joko sellaisinaan tai seoksessa (mikäli niiden määrä seoksessa ylittää ilmoitetun pitoisuusrajan). Ilmoittamisvelvollisuus koskee myös niitä tapauksia, joissa hyödyntäjä käyttää hyväkseen REACH-asetuksen 2 artiklan 7 kohdan d alakohdassa esitettyä, hyödynnetyjä aineita koskevaa vapautusta REACH-asetuksen rekisteröintimääräyksistä. Kun aineesta tällaisessa tapauksessa tehdään ilmoitus ECHAan, hyödyntäjä saattaa saada alkuperäisen aineen rekisteröijän aiemmin toimittaneet luokitus- ja merkintätiedot ECHAN luokitusten ja merkintöjen luettelosta ja hyväksyä ne. Tämä merkitsee myös sitä, että hyödyntäjä hyväksyy ilmoitetun luokituksen ja siten myös vastuun sen seurauksista.⁴⁰ Epäpuhtaudet voivat kuitenkin muuttaa aineen vaaraprofiilia ja siten myös sen luokitusta: hyödyntäjien on syytä pitää tämä mielessä tehdessään ilmoituksen luokitusten ja merkintöjen luetteloon. Ilmoitusta varten aineen tunnistetiedot on ilmoitettava vain REACH-asetuksessa olevan liitteen VI 2.1–2.3.4 kohdan vaatimusten rajoissa.⁴¹ Spektritietoja ei vaadita. Tarkempia tietoja CLP-asetuksesta on CLP-asetuksen käyttöönottoa koskevissa ohjeissa ja CLP-asetusta koskevissa usein kysytyissä kysymyksissä.⁴²

2.5.2 Rajoitukset

Hyödyntäjän on varmistettava, että hyödynnetyt aineet ovat REACH-asetuksessa olevassa liitteessä XVII säädettyjen rajoitusten mukaisia. Nämä velvollisuudet ovat suurelta osin samat kuin aiempaan direktiiviin 76/769/ETY sisältyneet tiettyjen vaarallisten aineiden ja valmisteiden markkinointia ja käyttöä koskeneet velvollisuudet.

2.5.3 Luvat

Hyödyntäjän on varmistettava, että hyödynnetyt aineet ovat osastossa VII säädettyjen lupavaatimusten mukaisia. Lisäksi aineeseen saattavat soveltua myös REACH-asetuksen 33 artiklaan perustuvat tiedottamisvelvollisuudet, jotka koskevat esineissä olevia aineita, ja 7 artiklan 2 kohdassa mainitut ilmoitusvelvollisuudet, jotka koskevat esineissä olevia, kandidaattiluetteloon sisältyviä aineita.

⁴⁰ Ilmoitus luokitusten ja merkintöjen luetteloon on tehtävä 3.1.2011 mennessä. Vain joissakin tapauksissa rekisteröijä on jo aiemmin toimittanut tiedot.

⁴¹ Ks. CLP-asetuksen 40 artiklan 1 kohdan b alakohta.

⁴² Saatavissa ECHAN verkkosivuilta osoitteessa

http://guidance.echa.europa.eu/docs/guidance_document/clp_introduutory_fi.pdf

2.6 Erityisiä hyödynnettyjen aineiden virtoja koskevia huomautuksia

Esimerkkejä hyödynnettyjen materiaalien virroista on annettu liitteessä 1. Liitteessä kuvattuihin esimerkkeihin sovelletaan edellisessä luvussa esitettyjä periaatteita. Kaikkien jätevirtojen osalta on suoritettava neljä keskeistä arviointia:

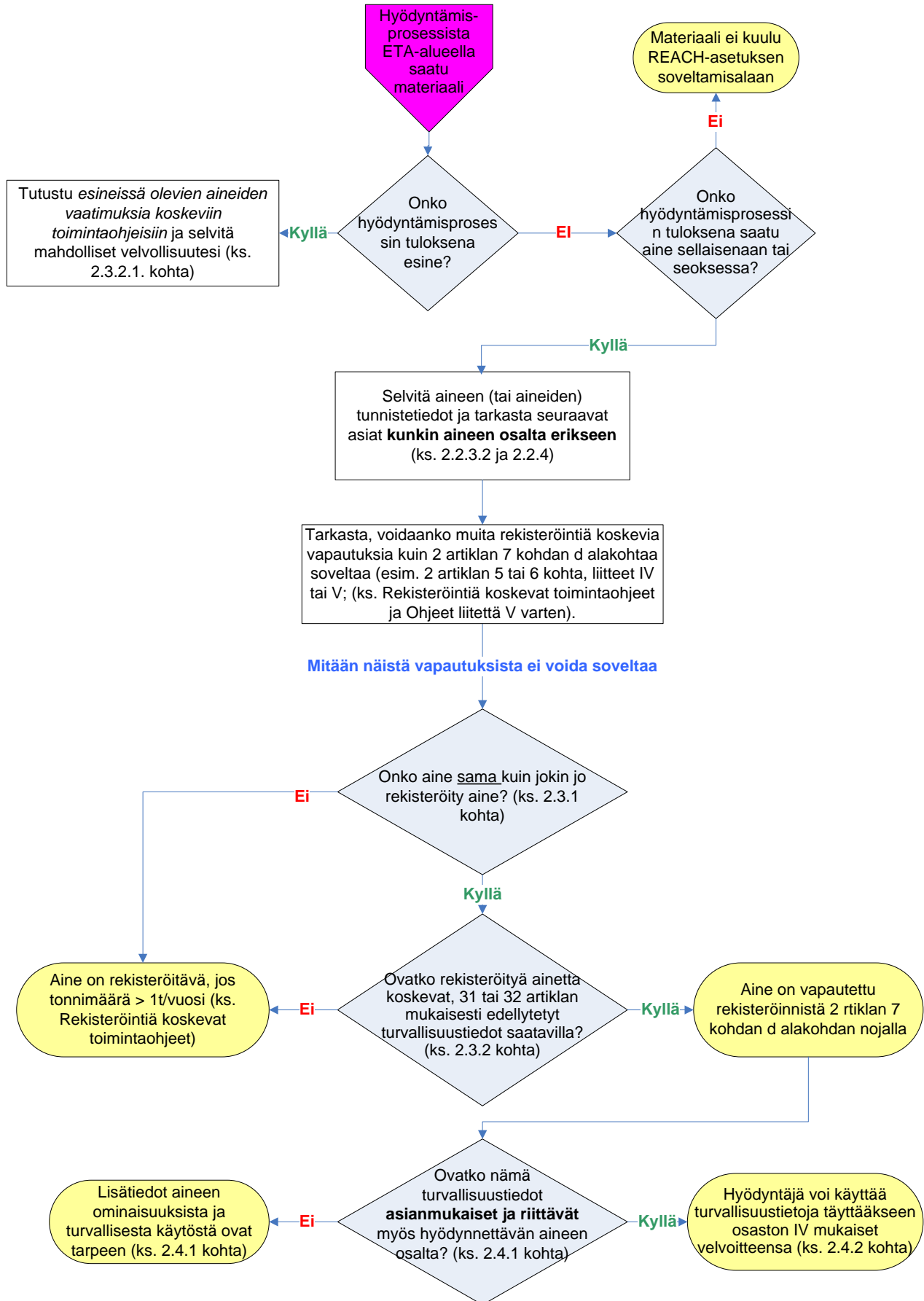
- Selvitä hyödynnetyssä aineessa olevan aineen (tai aineiden) tunnistetiedot, myös luonnehtimalla epäpuhtaudet ja yhdistämällä ne yhteen tai useampaan näistä aineista:
  - Onko hyödynnetty aine sellaisenaan vai seoksessa oleva aine?
  - Mitkä ovat hyödynnetyn aineen (tai hyödynnettyjen aineiden) tunnistetiedot?
  - Mitkä ovat tyypillisiä epäpuhtauksia? Mitkä ovat epäpuhtauksien tyypilliset pitoisuudet? Mihin aineeseen tai aineisiin nämä epäpuhtaudet voidaan yhdistää?
- Tarkasta, voidaanko soveltaa muita vapautuksia⁴³ (esim. REACH-asetuksen 2 kohdan 5 alakohta, 2 kohdan 6 alakohta, liite IV tai liite V) tai rajoitettuja rekisteröintivaatimuksia (esineiden osalta):
  - Onko 2 artiklan 7 kohdan d alakohdassa esitetty vapautus hyödynnetyn aineen kannalta merkityksellinen ja mahdollisesti sovellettavissa siihen? Voidaanko muita vapautuksia kuin REACH-asetuksen 2 artiklan 7 kohdan d alakohdassa esitettyä vapautusta soveltaa? Onko aine esimerkiksi mainittu REACH-asetuksessa olevassa liitteessä IV tai liitteessä V?
  - Kun aine otetaan talteen jätteestä, onko tuloksena suoraan esine? Voidaanko näin ollen soveltaa rajoitettuja rekisteröintivelvoitteita?
- Selvitä, onko sama aine (tai aineet) jo rekisteröity:
  - Määritä hyödynnetyn aineen ja jo rekisteröidyn (tai rekisteröitävän) aineen välinen samuus. Ovatko REACH-asetuksen 2 artiklan 7 kohdan d alakohdassa edellytetyt merkitykselliset tiedot saatavissa näistä aineista?
- Tarkista saatavissa olevien, samaa rekisteröityä ainetta koskevien turvallisuustietojen asianmukaisuus ja riittävyys hyödynnetyn aineen (tai hyödynnettyjen aineiden) ominaisuuksien kattamisen kannalta. Täytä hyödynnettyä ainetta (tai hyödynnettyjä aineita) ja sen ennakoitavia käyttäjiä koskevat luokitus- ja merkintätiedot sekä muut merkitykselliset turvallisuustiedot:
  - Ovatko samaa rekisteröityä ainetta koskevat turvallisuustiedot asianmukaiset ja riittävät kattamaan hyödynnetyn aineen (tai hyödynnettyjen aineiden) ominaisuudet?
  - Vastaavatko hyödynnetyn aineen (tai hyödynnettyjen aineiden) ennakoitavat käytöt saman jo rekisteröidyn aineen (tai rekisteröityjen aineiden) käyttäjiä niin, että käytettävissä olevat turvallisuustiedot ovat asianmukaiset ja riittävät? Elleivät ole, tarvitaanko lisätietoja aineen ominaisuuksista ja turvallisesta käytöstä?

Tässä ohjeessa ei anneta tarkempia jätevirtakohtaisia tulkintoja näistä arvioinneista. Edellä esitetyn lähestymistavan perusteella voidaan kuitenkin yleisesti arvioida, voidaanko hyödynnetyn materiaalin osalta vedota REACH-asetuksen 2 artiklan 7 kohdan d alakohdassa esitettyyn vapautukseen. Kuvassa 2 on esitetty vuokaavio, jota voidaan käyttää apuna, kun selvitetään mahdollisesti sovellettavia velvollisuuksia ja sitä, voiko hyödyntäjä käyttää hyväkseen REACH-asetuksen 2 artiklan 7 kohdan d alakohdassa esitettyä vapautusta. Liitteessä 1 esitettyjä esimerkkejä on käsitelty tämän vuokaavion mukaisesti.

⁴³ Lisätietoa muista vapautuksista on saatavissa rekisteröintiä koskevista toimintaohjeista ja ohjeesta liitteeseen V.

Kuva 2: Vuokaavio, jonka avulla hyödyntäjä voi tarkistaa, voiko se käyttää hyväkseen REACH-asetuksen 2 artiklan 7 kohdan d alakohdassa esitettyä vapautusta ja sovelletaanko muita velvollisuuksia

Liite 1: Hyödynnettyjen materiaalien erityislajit

Jäljempänä olevat esimerkit koskevat materiaaleja, jotka täyttävät jätevaiheen päättymistä koskevat kriteerit ja/tai ovat lakanneet olemasta jätettä kansallisen lainsäädännön mukaan. Nämä ehdot täyttäviä materiaaleja on pidettävä REACH-asetukseen liittyvän jätteitä ja hyödynnettyjä aineita koskevan ohjeen (Guidance on waste and recovered substances) mukaisina hyödynnettinä aineina.

1.1. Hyödynnetty paperi

Hyödynnetty paperi on enimmäkseen selluloosamassaa. Euroopan kaupallisessa käytössä olevien kemiallisten aineiden luettelossa (EINECS) selluloosamassa määritellään seuraavasti: *Kuituja sisältävät aineet, joita saadaan, kun lignoselluloosaa sisältäviä aineksia (puu tai muu maatalouden kuitulähde) käsitellään yhdellä tai useammalla vesipitoisella massanvalmistus- ja/tai valkaisukemikaaliliuoksella. Sisältää selluloosaa, hemiselluloosaa, ligniiniä ja muita pieninä määrinä esiintyviä aineosia. Näiden aineosien suhteellinen määrä riippuu massanvalmistus- ja valkaisuprosessien laajuudesta.* (EINECS-numero 265-995-8).

Selluloosamassa sisältyy liitteessä IV olevaan luetteloon ja on näin ollen vapautettu velvoitteista, jotka koskevat rekisteröintiä, jatkokäyttäjää ja arviointia. Hyödynnetty paperi voi sisältää muita aineosia, kuten pigmenttejä, painomustetta, liimaa, täyteaineita jne. Hyödyntämis- ja kierrätysprosessin kannalta aineosia, joilla ei ole materiaalissa (selluloosamassassa) tiettyä tehtävää, voidaan pitää epäpuhtauksina (ks. 2.2.4 kohta). Yksinomaan selluloosamassasta, joka sisältää epäpuhtauksia, joilla ei ole massassa tiettyä tehtävää, koostuva hyödynnetty paperi on vapautettu velvoitteista, jotka koskevat rekisteröintiä, jatkokäyttäjää ja arviointia.

1.2. Hyödynnetty lasi

Tieteellisen kirjallisuuden mukaan lasi on aineen olotila eikä aine sellaisenaan. Lainsäädännöllisesti se on helpoin määritellä lähtöaineiden ja tuotantoprosessin perusteella. Ne muistuttavat monien muiden UVCB-aineiden vastaavia. EINECS-luettelossa on useita lasia koskevia nimikkeitä: *Lasi, muu kuin oksidinen, kemialliset tuotteet (EY: 295-731-7); lasi, oksidinen, kalsium-magnesium-kalium-natrium-fosforisilikaatti (EY: 305-415-3); lasi, oksidinen, kalsium-magnesium-natrium-fosforisilikaatti (EY: 305-416-9) ja lasi, oksidinen, kemialliset aineet (EY: 266-046-0)*⁴⁴.

Jotkin lasityypit on vapautettu velvoitteista. Ne on lueteltu liitteen V kohdassa 11. Hyödynnetty lasi saa sisältää muita aineosia, kuten paperia, liimaa, maalia, tai vieraita aineita, esimerkiksi muovia, kumia, hiekkaa, metalleja, kiveä tai keramiikkaa. Jos näitä aineita ei ole tarkoituksella sisällytetty hyödynnettyyn materiaaliin eikä niillä ole erityistä tehtävää materiaalissa ja niitä on alle 20 prosenttia materiaalista, niitä voidaan pitää epäpuhtauksina (ks. 2.2.4 kohta). Hyödynnetty lasi, joka sisältää pelkästään lasityyppejä, jotka täyttävät liitteen V vaatimukset epäpuhtauksien osalta, on näin ollen vapautettu velvoitteista, jotka koskevat rekisteröintiä, jatkokäyttäjää ja arviointia.

1.3. Hyödynnetty metalli

REACH-asetuksen mukaisesti malmeista, malmirikasteista tai toissijaisista lähteistä saatavat puhtaat metallit katsotaan aineiksi, vaikka ne sisältävät tietyn määrän epäpuhtauksia. Aineiden rekisteröintiä koskevat vaatimukset riippuvat siitä, onko aineet rekisteröity aiemmin, ja siitä, onko niiden turvallisuudesta saatavissa asianmukaista tietoa.

⁴⁴Huomaa, että näiden aineiden EINECS-luettelomerkinnän otsikon jälkeinen kuvaus on osa aineen määritelmää ja useimmissa tapauksissa ratkaisevin tekijä aineen tunnistuksen kannalta.

Lejeerinkejä pidetään erityisiseoksina, ja näissä erityisiseoksissa olevat aineet on rekisteröitävä. Jätevaiheen päättymistä koskevat kriteerit täyttävästä metalliseosjätteestä tehty hyödynnetty metalli on normaalisti erityisiseos, mutta joissakin tapauksissa se voi myös olla epäpuhtauksia sisältävä aine (esimerkiksi silloin, kun talteenoton tarkoituksena on kierrättää vain yhtä päämetallia ja muut aineosat katsotaan epäpuhtauksiksi). Tämä koskee myös niitä metalleja, joiden pitoisuus lopullisessa lejeeringissä on vaihteleva tai tarkoin rajoitettu ja joiden pitoisuutta jätteestä tai jätevaiheen päättymistä koskevat kriteerit täyttävästä metalliromusta ei tunneta. Näissä tapauksissa kyseiset metallit katsotaan epäpuhtauksiksi. Kaikki tarkoituksellisesti hyödynnettäviksi valitut aineosat (esimerkiksi kromi tai nikkeli), joilla on tärkeä tehtävä hyödynnetyssä materiaalissa, olisi katsottava erillisiksi aineiksi. Aineosat, joita esiintyy vain satunnaisesti osassa jätteestä, josta hyödynnetty metalli on peräisin, tai joilla ei ole erityistä tehtävää hyödynnetyssä materiaalissa, voidaan katsoa epäpuhtauksiksi (esimerkiksi joissakin teräksissä voi esiintyä molybdeeniä kun taas toisissa teräksissä sitä ei esiinny).

Koska suurin osa metalleista valmistetaan sekä primaari- että uusioraaka-aineista, metalleihin sovelletaan REACH-asetuksen 2 artiklan 7 kohdan d alakohdan vapautusta. Myös seuraavia vapautuksia voidaan soveltaa:

- erottamattomat välituotteet, joita saadaan hyödynnettäessä metallia useita metalleja sisältävistä moniosaisista esineistä;
- 2 artiklan 5 kohdan ja 2 artiklan 6 kohdan vapautukset, kuten metallit ja metalliyhdisteet, joita käytetään asetuksen (EY) N:o 726/2004, direktiivin 2001/82/EY ja direktiivin 2001/83/EY soveltamisalaan kuuluvissa ihmisille tai eläimille tarkoitetuissa lääkkeissä 2 artiklan 5 kohdan a alakohdan ja 6 kohdan a alakohdan mukaisesti;
- liite V.

Hyödynnetyt metallit voivat mennä suoraan käytettäväksi esineiden tuotantoon tietyn edellytyksin, jos ne täyttävät niihin sovellettavat jätevaiheen päättymistä koskevat kriteerit. Tällöin ei vaadita muuta rekisteröintiä, ellei ole tarkoitus, että ainetta vapautuu.

Joitakin metalleja saadaan hyödynnettyä puhtaiksi metalleiksi yksinkertaisista ja melko puhtaista materiaaleista (alumiinia, kuparia, lyijyä ja sinkkiä saadaan esimerkiksi rakennustuotteista ja romusta, joka ei ole kuluttajan jäljiltä). Joskus taas puhdasta metallia voidaan hyödyntää hyvin monipuolisesta materiaalista, esimerkiksi elektroniikkaromusta, joka voi sisältää kuparia tai arvometalleja. Joitakin metalleja (molybdeeni, kromi, nikkeli, joita on esimerkiksi terästuotteissa) ei hyödynnetä puhtaiksi metalleiksi eikä käytetä uusien lejeerinkien valmistuksessa seosmetallipitoisuutensa vuoksi. Niistä tehdään erikoisiseoksia. Jotkin metalliseokset (esimerkiksi antimonitrioksidi, lyijy- ja kadmiumpohjaiset stabilointiaineet, joita on muoveissa) hyödynnetään suoraan muovien peruseksista. Näiden erojen vuoksi jätevaiheen päättymistä koskevat kriteerit voivat olla erilaisia⁴⁵.

Epäpuhtaudet voivat olla erilaisia, sillä jätevaiheen päättymistä koskevat kriteerit täyttävästä romumateriaalista hyödynnetyn ja puhtaaksi metalliksi puhdistetun metallin laatu riippuu useista tekijöistä, esimerkiksi käytettävissä olevasta (puhdistus)teknologiasta, aineiden määrästä jätevaiheen päättymistä koskevat kriteerit täyttävässä materiaalissa tai materiaalien arvosta suhteessa hyödyntämiskustannuksiin. Hyödynnetyt metallit sekoitetaan usein suoraan muihin erikoisiseoksiin. Tällöin jokin metalli voidaan katsoa epäpuhtaudeksi ja toisessa tapauksessa taas aineosaksi sen mukaan, mikä on aineen mahdollinen loppukäyttö.

Hyödynnetyn metallin valmistajilla olisi oltava myös riittävän paljon tietoa hyödynnetyn metallin tai metalliseoksen sisältämien pieninä määrinä esiintyvien vaarallisten aineiden sekä epäpuhtauksien määrästä ja laadusta, kuten epäpuhtauksia koskevassa osassa (2.2.4 kohta) määrätään.

---

⁴⁵Asiaa käsitellään lisää jätteitä koskevan puitedirektiivin yhteydessä (ks. 1 osa).

Metalleja varten on kehitetty useita välineitä, joilla voidaan suhteellisen helposti analysoida materiaalin koostumus hyvän laboratoriokäytännön (GLP) mukaisesti ja tarkistaa esimerkiksi ASTM- tai ISO-standardien mukainen samuus.

Hyödynnetyt metalleja voidaan käyttää samoihin tarkoituksiin kuin primaarimetalleja, koska materiaalin ominaisuudet eivät yleensä tuhoudu hyödyntämisprosessissa. Näin ollen voidaan olettaa, että käyttötarkoitukset ovat samat. Tässä tapauksessa tiedot rekisteröidyn aineen turvallisuudesta voivat olla tärkeitä ja tarpeellisia hyödynnetyn aineen käytön kannalta.

1.4. Hyödynnetyt kiviainekset

Hyödynnetyt kiviainekset⁴⁶ on tässä asiakirjassa ymmärrettävä kiviaineksiksi, jotka ovat peräisin rakentamisessa käytetyn epäorgaanisen materiaalin (esimerkiksi betonin, kivien) työstämisestä, tai tietyksi mineraaliperäisiksi kiviaineksiksi, joita on saatu lämpöä tai muuta muunnosmenetelmää käyttävän teollisen prosessin tuloksena (esimerkiksi prosessoimaton kuona⁴⁷, kuonan prosessoimisesta aiheutuva jäte⁴⁸, lentotuhka).

Kyse on siitä, voidaanko nämä hyödynnetyt kiviainekset katsoa esineiksi vai ovatko ne sellaisenaan tai seoksen osana käytettäviä aineita.

Rakentamisesta peräisin olevat hyödynnetyt kiviainekset koostuvat joko pelkästä betonista, luonnonkivistä, muuratuista rakenteista, keramiikasta (esimerkiksi kattotiilistä) tai asfaltista tai joskus näiden sekoituksista. Niitä voidaan käyttää erilaisiin tarkoituksiin, muun muassa yhdyskuntarakentamiseen, teiden rakentamiseen ja raidesepelinä. Käytön pääsääntöisenä tarkoituksena on vakauden ja kestävyuden lisääminen, jotta kuluminen ja rikkoutuminen voidaan estää. Jos muoto, pinta tai rakenne on tässä käytössä tärkeämpi kuin kemiallinen koostumus, hyödynnetyt kiviainekset voidaan katsoa esineiksi. Asia on kuitenkin näin vain silloin, jos muoto, pinta tai rakenne on tietoisesti määritetty ja annettu materiaalille jo sen tuotannossa (jotta se täyttäisi tietyt tunnistetut kiviaineksia koskevat standardit, kuten EN 12620, 13043 tai 13242). Jos kyseiseen tarkoitukseen käytettäessä muoto, pinta tai rakenne ei määritä materiaalin käyttötarkoitusta enemmän kuin sen kemiallinen koostumus, kiviaines ei täytä esineen määritelmää ja on katsottava sellaisenaan tai seoksen osana käytettäväksi aineeksi. Seuraavassa on esimerkkejä hyödynnetyistä kiviaineksista.

Rakennus- ja purkujätteestä peräisin oleva kiviaines

Rakennus- ja purkujätteestä peräisin olevien kiviainesten hiukkaset saavat tuotannossa tietyt muoto- ja pintaominaisuudet sen mukaan, mihin niitä käytetään (esimerkiksi asfalttipäällysteenä). Tällaisen hiukkasen muotoa kuvattaessa käytetään hiukkasen pisimmän ja pienimmän mitan suhdetta. Esimerkiksi standardeissa EN 933-3 ja EN 933-4 kuvataan menetelmiä, joilla hiukkasten muoto määritetään. Hiukkasen pinta määritellään sen mikro- ja makrokarkeuden mukaan (pinnan korkeuden vaihtelu eri vaiheissa), jotka on mitattu standardeissa EN 097-8 ja EN 933-5 kuvatuilla tavoilla. Rakennus- ja purkujätteestä peräisin olevista kiviaineksista peräisin olevan hiukkasen muoto ja pinta määrittää sen tehtävää enemmän kuin hiukkasen kemiallinen koostumus. Kemiallisissa ominaisuuksissa on tärkeää vain suurin sallittu liukoisuus – jos kiviaines on liukenevaa, se ei täytä tehtäväänsä – joten kemialliset ominaisuudet eivät ole yhtä tärkeitä kuin muoto ja pinta. Näin ollen REACH-asetuksessa annetun esineen määritelmän mukaisesti hiukkaset katsotaan esineiksi.

⁴⁶ Kuten REACH-asetuksen 3 luvun johdanto-osassa on selitetty, REACH-asetuksen tarkoituksen mukaisesti hyödynnetyillä aineilla (sellaisenaan, seoksissa tai esineissä käytettävillä aineilla) on ymmärrettävä vain aiemmin jätteisiin kuuluneita aineita, jotka ovat lakanneet olemasta jätettä jätteitä koskevan puitteiden tarkoituksessa merkityksessä. Kiviaineksia, jotka ovat käyneet läpi tiettyjä hyödyntämisvaiheita mutta ovat silti yhä jätettä, ei katsota aineiksi, seoksiksi tai esineiksi REACH-asetuksen mukaan. Niihin sovelletaan jätelainsäädäntöä, mutta niitä eivät koske REACH-asetuksen mukaiset aineita, seoksia tai esineitä koskevat velvoitteet.

⁴⁷ Jätteen koodinnumero: 100202.

⁴⁸ Jätteen koodinnumero: 100201.

Rautapitoinen kuona

Suurin osa rauta- ja terästeollisuuden tuottamasta kuonasta rekisteröidään kaikkialla Euroopassa koostumukseltaan tuntemattomaksi tai vaihtelevaksi aineeksi (UVCB). Sitä käytetään esimerkiksi sementtituotteissa ja betonissa. Kuonan hydrauliset ominaisuudet ovat tärkeitä tällaisessa käytössä. Näin ollen kuonan kemiallinen koostumus on selvästi tärkeämpi. Rautapitoinen kuona on siis katsottava aineeksi. Vastaavasti myös muista metallurgisista prosesseista peräisin oleva kuona on katsottava aineeksi.

Lentotuhka

Lentotuhka on aineosien heterogeeninen seos, joka sisältää amorfista ja kiteistä piidioksidia (SiO_2), alumiinioksidia (Al_2O_3), rautaoksidia, kalsiumoksidia ja hiiltä. Sillä on monia käyttökohteita, kuten sementin, sementtiklinkkerin ja saumaustaustin valmistus, pengerrykset ja täytemaat, pehmeän maaperän parantaminen, tien alusrakenteet ja asfalttikonin mineraalitäyteaine. Hiukkasten kemiallinen koostumus on käytössä tärkeämpää kuin sen muoto, pinta tai rakenne. Lentotuhkan katsotaan näin ollen olevan UVCB-aine.

Hyödynnetyille kiviaineksille, jotka ovat sellaisenaan tai seoksen osana käytettäviä aineita, on määritettävä REACH-asetuksen mukainen täsmällinen status. On myös tarkistettava, soveltuvatko niihin 2 artiklan 7 kohdan d alakohdan vaatimukset. Jos sellaisenaan tai seoksen osana käytettävää ainetta ei ole vapautettu rekisteröinnistä, mahdollisille rekisteröijille tarjolla olevat vaihtoehdot ovat pidennetty esirekisteröinti – edellytyksenä on, että kaikki 28 artiklan 6 kohdan ehdot täyttyvät – tai aineen määrän vähentäminen alle tonniin vuodessa, kunnes jokin toimija on rekisteröinyt kyseisen aineen.

Määritettäessä hyödynnetyjen kiviainesten täsmällistä statusta on otettava huomioon myös seuraavat seikat:

- a) Jotkin näistä materiaaleista, kuten erilaisista sulamis- tai metallurgisista prosesseista peräisin olevat tietyt kuonat ja jätteet, ovat yleensä UVCB-aineita. Voi kuitenkin olla myös tapauksia, joissa kyseiset aineet ovat monesta aineosasta koostuvia aineita (esimerkiksi, kun aine on hyödyntämisen aikana tapahtuneen kemiallisen reaktion tulos ja sisältää rajoitetun määrän aineosia).
- b) Jotkin hyödynnetyt kiviainekset voivat sisältää materiaaleja, jotka on vapautettu rekisteröintiä, arviointia ja jatkokäyttäjää koskevasta velvoitteesta REACH-asetuksen muiden säännösten, erityisesti liitteen V, nojalla. Näiden materiaalien joukossa on mineraaleja, joita ei ole muutettu kemiallisesti (esimerkiksi luonnonkiviä), tai luonnossa esiintyviä aineita, joita ei ole muutettu kemiallisesti ja jotka eivät täytä vaaralliseksi luokiteltujen aineiden kriteerejä (esimerkiksi puu).
- c) Jos hyödynnetty kiviaines koostuu yhdestä pääaineosasta (jossa on mahdollisesti epäpuhtauksia), se katsotaan yhden aineosan aineeksi. Jos kiviaines koostuu useista aineosista, nämä aineosat voidaan katsoa joko erillisiksi aineiksi (eli hyödynnetty kiviaines on seos) tai yhden moniosaisen UVCB-aineen aineosiksi. Kuten 2.2.3 kohdassa todetaan, hyödynnetyin materiaalin valmistajan tehtävä on päättää, onko hyödyntämisen tulos sellaisenaan tai seoksen osana käytettävä aine (yhden aineosan aine, monen aineosan aine tai UVCB-aine).

Määritettäessä hyödynnetyin kiviaineksen rekisteröintistatusta voi olla tärkeä tietää kiviaineksen alkuperä, jotta voidaan selvittää, mitä aineosia materiaali sisältää ja se, onko nämä aineosat luokiteltava epäpuhtauksiksi vai erillisiksi aineiksi. Aineiden, jotka on periaatteessa rekisteröitävä, tunnistaminen edellyttää jätemateriaalin analysointia vain, jos aineosia on normaalitapauksissa yli 20 prosenttia⁴⁹ (tai jos on tarkoitus, että niitä on hyödynnetyssä materiaalissa – tässä tapauksessa hyödyntämisestä vastaavan toimijan on kuitenkin tiedettävä, että materiaali sisältää kyseisiä aineita).

⁴⁹Jos tällaisten aineosien määrä on säännöllisesti lähellä kyseistä rajaa, on suositeltavaa, että pelataan varman päälle ja luokitellaan aineosa erilliseksi aineeksi. Jos aineosia on yli 20 prosenttia vain harvoissa, yksittäisissä erissä, eikä ylityksiä ole todennäköisesti odotettavissa normaaliolosuhteissa, aineosia ei tarvitse luokitella erillisiksi aineiksi. Ei ole myöskään tarpeen tarkastaa jokaista yksittäistä jätemateriaalierää tällaisten aineosien varalta.

Hyödynnettyjen kiviainesten valmistajilla olisi oltava myös riittävän paljon tietoa hyödynnetyn kiviaineksen sisältämien pieninä määrinä esiintyvien vaarallisten aineiden tai epäpuhtauksien määrästä ja laadusta, kuten epäpuhtauksia koskevassa osassa (2.2.4 kohta) määrätään.

1.5. Hyödynnetyt polymeerit

Polymeerejä hyödyntävän toimijan on tunnistettava hyödynnetyistä materiaalista kaikki tarkoituksellisesti hyödynnetyt aineet (esimerkiksi aineet, joita on lisätty polymeerimateriaalin ulkonäön ja /tai fysikaaliskemiallisten ominaisuuksien muuttamiseksi tai parantamiseksi), joita on ollut alun perin hyödynnetyssä polymeerimateriaalissa. Sen voi tehdä, jos hyödyntäminen on valikoivaa. Tarkoituksellisesti hyödynnetyitä aineita ei voi käsitellä epäpuhtauksina vaan aineina, joiden osalta on arvioitava, voidaanko niihin soveltaa REACH-asetuksen 2 artiklan 7 kohdan d alakohdan vapautusta. Tästä syystä suositellaan, että hyödynnety materiaali katsotaan seoksen osana käytettäväksi aineeksi (esimerkiksi pehmeän PVC-muovin valikoiva hyödyntäminen voi edellyttää siinä käytettyjen pehmentimien rekisteröintiä, ellei niitä ole rekisteröity aiemmin).

Erilaisia epäpuhtauksia on suhteellisen laaja kirjo ja niiden pitoisuudet vaihtelevat. Epäpuhtauksia, jotka ovat peräisin hyödynnettävässä polymeerimateriaalissa alun perin olevista aineista, ei tarvitse rekisteröidä, koska niiden esiintyminen on otettu huomioon monomeeriaineiden rekisteröinnissä. Hyödynnetyssä polymeeriaineessa tahattomasti olevat muut "epäpuhtaudet" (esimerkiksi pigmentit, joilla ei ole hyödynnetyssä materiaalissa enää käyttötarkoitusta, tai polymeerin valmistamisen jälkeen syntyneet epäpuhtaudet) voidaan katsoa epäpuhtauksiksi, paitsi jos niiden määrä on alle 20 prosenttia. Tässä tapauksessa aineosa olisi luokiteltava seoksen osana käytettäväksi aineeksi, vaikka sen esiintyminen aineessa olisi tahatonta.

Määrittäessä hyödynnetyn polymeerimateriaalin rekisteröintitilasta voi olla tärkeä tietää sen alkuperä, jotta voidaan selvittää, mitä aineosia materiaali sisältää ja se, onko nämä aineosat luokiteltava epäpuhtauksiksi vai erillisiksi aineiksi. Epäpuhtaudet kuuluvat osana aineisiin, eikä niitä tarvitse rekisteröidä (ks. 2.2.4 kohta).

Hyödynnettyjen polymeerien valmistajilla olisi kuitenkin oltava riittävän paljon tietoa hyödynnettyjen polymeerien sisältämien pieninä määrinä esiintyvien vaarallisten aineiden tai epäpuhtauksien määrästä ja laadusta, kuten epäpuhtauksia koskevassa osassa (2.2.4 kohta) määrätään.

Jos odotettavissa ei ole merkittäviä määriä epäpuhtauksia (esimerkiksi, jos hyödyntäminen tapahtuu puhtaassa muodossa käytetystä polymeeristä), analyysiä ei tarvita. Lisäksi joissakin tapauksissa hyödynnetyn polymeerituotteen ominaisuuksia on mahdollista selvittää riittävästi ilman alkuperän huomioon ottamista. Polymeerien tapauksessa on kuitenkin haluttu auttaa hyödyntämisestä vastaavia toimijoita luokittelemaan materiaaleja eri muoveihin antamalla kuudelle yleiselle hyödynnettävälle muovihartsille tunnistusnumerot yhdestä kuuteen. Numero 7 tarkoittaa kaikkia muita muovilaatuja, olivat ne sitten hyödynnettäviä tai hyödyntämiskelvottomia. [Standardoidut symbolit](#) selventävät koodeja. Koska yleisesti hyödynnettäviä polymeerejä on kuusi, polymeerin valmistuksessa käytettyjä monomeerejä koskevat tiedot olisivat hyödyksi. Hyödynnetyitä polymeerejä voidaan käsitellä myös UVCB-aineina, jos niiden koostumus ei ole tiedossa.

Ensin on määriteltävä, onko hyödyntämisprosessin tuloksena suoraan esine (onko hyödyntämisketjun ensimmäinen materiaali, joka ei ole jätettä, esine eikä sellaisenaan tai seoksen osana käytettävä aine). Hyödynnetyn esineen polymeeriaine ei edellytä REACH-asetuksen mukaista rekisteröintiä⁵⁰.

⁵⁰Katso polymeerejä koskevaa opastusta osoitteessa

http://guidance.echa.europa.eu/docs/guidance_document/polymers_en.htm

Asiakirjan 2.6 kohdan lähestymistavan mukaan hyödyntämisestä vastaavan toimijan on arvioitava, sovelletaanko hyödynnetyissä polymeereissä oleviin aineisiin REACH-asetuksen liitteiden IV tai V vapautuksia tai sopiiko niihin jokin muu REACH-asetuksen vapautusta koskeva kriteeri.

Vaikka REACH-asetuksen rekisteröintimääräykset eivät koske polymeerejä, polymeerin valmistajan tai maahantuojan on REACH-asetuksen 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti joissakin tapauksissa rekisteröitävä polymeerin valmistukseen käytetyt monomeerit ja muut aineet. Samoin hyödynnetyjen polymeerien monomeerien ja muiden aineiden on oltava rekisteröityjä, jotta voidaan vedota REACH-asetuksen 2 artiklan 7 kohdan d alakohdan vapautukseen. Monomeerin epäpuhtaudet on tunnistettava ja arvioitava siltä osin kuin on tarpeen hyödynnetyn monomeerin vaarallisuuden selvittämiseksi ja sen luokittelemiseksi ja merkitsemiseksi.

Jätepolymeeri kerätään useimmiten EU:n markkinoilta, jolloin polymeerin hyödyntämisestä vastaavilla toimijoilla ei ole velvoitetta rekisteröidä REACH-asetuksen 6 artiklan 3 kohdan kriteerit täyttäviä monomeerejä tai muita aineita, joita hyödynnetty polymeeri sisältää, edellyttäen, että aineet, joista polymeeri on johdettu, on rekisteröity. Lisäksi hyödyntämisestä vastaavalla toimijalla on oltava REACH-asetuksen 31 ja 32 artiklassa vaaditut monomeerejä koskevat turvallisuustiedot, koska monomeeri on aine, joka on rekisteröitävä. Tämän vuoksi kaikki hyödynnetyn materiaalin aineosista saatava tieto on otettava huomioon.

1.6. Hyödynnetty kumi

Hyödynnetty kumi voi sisältää polymeerien, esimerkiksi styreenibutadieenikumini ja luonnonkumin, lisäksi aineita, jotka toimivat täyteaineina (nokimusta, piiksidin jne.). Muita aineosia, joita ei ole tarkoitus hyödyntää, kuten pigmenttejä, lisäaineita, öljyjä jne., on käsiteltävä epäpuhtauksina, jos niiden pitoisuus on alle 20 prosenttia pääaineosan osuudesta⁵¹.

Hyödynnetyn kumin valmistajilla olisi oltava myös riittävän paljon tietoa hyödynnetyn materiaalin sisältämien pieninä määrinä esiintyvien vaarallisten aineiden tai epäpuhtauksien määrästä ja laadusta, kuten epäpuhtauksia koskevassa osassa (2.2.4 kohta) määrätään.

Hyödynnetty kumi voi olla peräisin kumista valmistetusta esineestä, jota on käsitelty mekaanisesti tai kemiallisesti, jolloin se muuttuu uudessa prosessissa käytettäväksi materiaaliksi. Hyödynnettäviksi tarkoitetut aineet ovat pääasiassa polymeerejä, kuten styreenibutadieenikumia ja luonnonkumia. Tämän vuoksi edellisessä osassa annetut hyödynnetyistä polymeereistä koskevat tiedot soveltuvat myös hyödynnettyyn kumiin.

Kumijäte voi mennä suoraan käytettäväksi esineiden tuotantoon, kun se lisätään primaariraaka-aineeseen esineitä valmistettaessa. Tällöin ei vaadita muuta rekisteröintiä, ellei ole tarkoitus, että ainetta vapautuu (ks. 2.2.3.1 kohta). Jos esineen sisältämä kumi täyttää polymeerin määritelmän, mitään rekisteröintiä ei vaadita. Asiakirjan 2.6 kohdan lähestymistavan mukaan hyödyntämisestä vastaavan toimijan on arvioitava, sopiiko siihen jokin muu REACH-asetuksen mukainen vapautus.

Muista kumiin lisätyistä aineista, kuten täyteaineista (nokimusta, piiksidin jne.), on osoitettava asiakirjojen avulla, että ne täyttävät REACH-asetuksen 2 artiklan 7 kohdan d alakohdan vapautusta koskevat vaatimukset.

Hyödyntämisestä vastaavan toimijan on varmistettava, että alkuperäisen aineen rekisteröinti kattaa hyödynnetyn aineen käytön, kuten hyödynnetyn kumin kohdalla on usein laita. Tällöin saman rekisteröidyn aineen turvallisuutta koskevat tiedot voivat olla asianmukaiset ja riittävät

---

⁵¹Teollisuus julkaisee erityisesti renkaista saatavan hyödynnetyn kumin osalta yksityiskohtaista ja kattavaa luetteloa hyödynnettävistä aineista ja aineista, jotka mahdollisesti ylittävät 20 prosentin epäpuhtauskynnyksen. Luetteloa voi tarkastella Euroopan kumiteollisuuden järjestön (ERTMA) Internet-sivuilla kohdassa "Guidelines for Recovered Rubber" (www.etrma.org). Luettelo sisältää viitteitä julkisesti saatavilla oleviin asiakirjoihin, joista voi olla apua hyödynnetyjen aineiden pitoisuuksien ja epäpuhtauksien arvioinnissa.

myös hyödynnetyn kumin käytön kannalta. Sama ei välttämättä koske epäpuhtauksia (pigmenttejä, lisäaineita jne.), koska alkuperäisen aineen kemikaaliturvallisuusarviointi saattaa kattaa vain erityiset käyttötavat. Hyödyntämisestä vastaavien toimijoiden on laadittava tiedot hyödynnetyn materiaalin koostumuksesta, jotta voidaan havaita mahdolliset vaaratekijät ja päättää, voidaanko rekisteröidyn aineen turvallisuutta koskevia tietoja soveltaa hyödynnettyyn aineeseen.

1.7. Hyödynnetyt raakaöljyt

Hyödynnetyt raakaöljyt⁵² ovat REACH-asetukseen liittyvän aineiden yksilöimistä ja nimeämistä koskevan ohjeen mukaan tyyppillisesti UVCB-aineita. Raakaöljyjä käyttävät teollisuudenalat noudattavat tätä käytäntöä. Näitä aineita kutsutaan yleisesti "raakaöljyiksi", joihin liitetään EINECS-tunnistenumero, jos sellainen on.

Tarkoituksellisesti hyödynnetyt raakaöljyjä on käsiteltävä aineina, joiden osalta on arvioitava, voidaanko niihin soveltaa REACH-asetuksen 2 artiklan 7 kohdan d alakohdan vapautusta. Raakaöljyihin ei voi soveltaa REACH-asetuksen liitteissä IV ja V lueteltuja vapautuksia. Tämän tyyppinen hyödyntäminen ei yleensä johda esineen valmistamiseen. Ainoa mahdollinen sovellettava vapautus on REACH-asetuksen 2 artiklan 7 kohdan d alakohdan vapautus. Raakaöljyjä kuvataan asianomaisilla EINECS-nimikkeillä, jos niiden ominaisuudet soveltuvat yhteen UVBC-aineiden tunnistetietojen kanssa (ks. 2.2.3.2 kohta).

Raakaöljyjen hyödyntäminen edellyttää melko kehittyntä hyödyntämisprosessia, jos halutaan, että hyödynnetyt aineita voidaan käyttää samaan tarkoitukseen kuin alkuperäisiä aineita. Aineessa ei tällöin hyödyntämisprosessin jälkeen saa olla muita kuin raakaöljystä peräisin olevia aineosia. Jos muita aineosia on, niiden määrän on oltava huomattavasti alle 20 prosenttia⁵³. Tuloksena olevat hyödynnetyt raakaöljyt muistuttavat hyvin paljon alkuperäisiä raakaöljyjä ja hyödynnetyn aineen samuus voidaan todeta ja tällöin voidaan vedota REACH-asetuksen 2 artiklan 7 kohdan d alakohtaan edellyttäen, että hyödyntämisestä vastaava toimijalla on tarvittavat tiedot käytettävissään.

Jos hyödyntämisprosessi ei ole yhtä kehittynyt, tuloksena on laadultaan alkuperäistä ainetta heikompi hyödynnetty aine, vaikka tärkeimmät epäpuhtaudet olisi poistettu. Tämä johtuu esimerkiksi polyaromaattisten hiilivetyjen kaltaisista epäpuhtauksista. Jos käytetään vähemmän kehittyneitä hyödyntämisprosesseja, hyödynnetyn raakaöljyn ja rekisteröidyn aineen samuutta voi olla vaikea todeta. Tämä johtuu haihtumis- ja palamisprosesseista, jotka voivat aiheuttaa huomattavia ainehäviöitä tai uusien aineiden ilmaantumista alkuperäisen aineen käsittelyn aikana. Periaatteessa kyseisten hyödynnetyjen aineiden osalta voidaan kuitenkin vedota REACH-asetuksen 2 artiklan 7 kohdan d alakohdan vapautukseen. Edellytyksenä on, että hyödyntämisestä vastaava toimija voi todistaa samuuden ja että hänellä on käytettävissään tarvittavat tiedot.

Yhteenvedona voidaan sanoa, että hyödynnetyjen raakaöljyjen tunnistetut käytöt eivät ole aina samat kuin alkuperäisissä rekisteröinneissä mainitut käytöt. Hyödynnetyt raakaöljyjä voidaan käytetyn hyödyntämisprosessin mukaan käyttää samaan tarkoitukseen kuin alkuperäisiä raakaöljyjä. Jos ne menettävät voiteluöljyominaisuutensa, niitä voidaan käyttää polttoaineina.

⁵²Termi "raakaöljy" sisältää myös "voiteluöljyt". Voiteluöljyjä ei saa sekoittaa termiin "voiteluaineet". Termi "voiteluöljyt" tarkoittaa raakaöljyistä ja lisäaineista valmistettuja seoksia. Voiteluöljy-nimitystä käytetään myös "huippujalostetuista raakaöljyistä" ja "voiteluaineiden perusöljyistä" (ks. perusöljyluettelo asiakirjasta CONCAWE Products Dossier 97/108).

⁵³On huomattava, että raakaöljyt voivat olla polykloorattujen bifenyyliden (PCB) tai muiden vaarallisten aineiden saastuttamia. Tällöin hyödyntäminen ja (uudelleen)käyttäminen on kielletty, vaikka kyseisten aineosien osuus olisi huomattavasti alle 20 prosenttia (esimerkiksi PCB:n sallittu määrä on 50 miljoonasosaa).

1.8. Hyödynnetyt liuottimet

REACH-asetukseen liittyvän aineiden yksilöimistä ja nimeämistä koskevan ohjeen mukaan hyödynnetyt tai kierrätetyt liuottimet ovat aina yksittäisiä aineita tai UVCB-aineita. Näitä liuottimia valmistavat teollisuudenalat noudattavat tätä käytäntöä.

Tässä yhteydessä hyödynnetyillä liuottimilla tarkoitetaan materiaaleja, jotka kuuluvat alun perin teollisissa sovelluksissa käytettäviin hiilivetyjen, hapettujen hiilivetyjen ja halogenoitujen hiilivetyjen yhteisiin luokkiin. Tässä luokituksessa monet liuottimet ovat yksittäisiä kemiallisia aineita, esimerkiksi asetonia tai tolueenia. Tosin myös UVCB-aineita on monta, muun muassa useita öljytiskeitä.

REACH-asetuksen 2 artiklan 7 kohdan d alakohtaa voidaan soveltaa useimpiin hyödynnetyihin liuottimiin esirekisteröinnissä käytettyjen yleisimpien EINECS-numeroiden mukaisesti. Ainoa mahdollinen sovellettava vapautus on REACH-asetuksen 2 artiklan 7 kohdan d alakohdan vapautus. Liuottimiin ei voi soveltaa REACH-asetuksen liitteissä IV ja V lueteltuja vapautuksia. Tämän tyyppinen hyödyntäminen ei yleensä johda esineen valmistamiseen.

Hyödynnetyn aineen ja rekisteröidyn aineen samuus on useiden liuottimien osalta selvä. Hyödyntämisprosessien vuoksi aineessa ei ole muita kuin liuottimesta peräisin olevia aineosia. Jos muita aineosia on, niiden määrä on huomattavasti alle 20 prosenttia. On kuitenkin mahdollista hyödyntää sekoitettuja aineita yhdessä, jos yksittäiset aineet on määritelty hyvin samuuden toteamista varten. Tällöin tuloksen katsotaan olevan seos.

Liuottimien tunnistetut käytöt ovat normaalisti samat kuin aineen alkuperäisissä rekisteröinneissä mainitut, mutta rajoituksia voi olla, kun kyse on tietystä uudelleenkäytöstä esimerkiksi lääketeollisuudessa.

LIITE 2: LYHENNE- JA MÄÄRITELMÄLUETTELO

Liite XIII	PBT- ja vPvBs-aineiden tunnistamista koskevat kriteerit
Liite XIV	Luettelo luvanvaraisista aineista
Liite XVII	Eräiden vaarallisten aineiden valmistusta, markkinoille asettamista ja käyttöä koskevat rajoitukset
Esine	Tuote, jolle annetaan tuotannossa erityinen muoto, pinta tai rakenne, joka määrittää sen käyttötarkoitusta enemmän kuin sen kemiallinen koostumus.
"kandidaattiluettelo"	Erityistä huolta aiheuttavien aineiden luettelo (Substances of Very High Concern for Authorisation, SVHCs)
CAS-numero	Kemikaalien tunnistenumerojärjestelmä (Chemical Abstracts Services)
CMR	Syöpää aiheuttava, perimää vaurioittavat tai lisääntymiselle vaaralliset aineet (Carcinogenic, mutagenic and toxic to reproduction).
KTA	Kemikaaliturvallisuusarviointi (Chemical Safety Assessment, CSA)
KTR	Kemikaaliturvallisuusraportti (Chemical Safety Report, CSR)
Jatkokäyttäjät	Yhteisön alueelle sijoittautunut luonnollinen tai oikeushenkilö, joka ei ole valmistaja eikä maahantuoja ja joka käyttää ainetta joko sellaisenaan tai valmisteessa omassa teollisessa tai ammatillisessa toiminnassaan. Jakelija tai kuluttaja eivät ole jatkokäyttäjiä. Jälleentuojaa, joka kuuluu 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan vapautuksen soveltamisalaan, pidetään jatkokäyttäjänä.
EY-luettelo/EY-numero	EU:n aiemmista sääntelypiteistä peräisin olevat kolme luetteloa EINECS, ELINCS ja NLP-luettelo ovat yhdessä nimeltään EY-luettelo. Aineet tunnistetaan EY-luettelossa EY-numerolla.
ETA	Euroopan talousalue. ETA-sopimuksen allekirjoittaneet EFTA-valtiot (Norja, Islanti ja Liechtenstein) voivat osallistua sisämarkkinoihin. Niiden on tällöin sovellettava sisämarkkinoihin liittyvää säännöstöä. Kaikki uusi asiaan liittyvä yhteisön lainsäädäntö on sisällytetty sopimukseen ja sitä sovelletaan kaikkialla ETA-maissa. Näin taataan sisämarkkinoiden homogeenisuus.
EINECS	Euroopan kaupallisessa käytössä olevien aineiden luettelo (European Inventory of Existing Commercial Chemical Substances)
ELINCS	Euroopassa ilmoitettujen kemiallisten aineiden luettelo (European List of Notified Chemical Substances)
Altistumisskenaario	Kuvaukset siitä, miten aine valmistetaan tai miten sitä käytetään sen elinkaaren aikana ja miten valmistajan tai maahantuojan (tai näiden antamien suositusten mukaan jatkokäyttäjän) on valvottava ihmisten ja ympäristön altistusta. Altistumisskenaarioissa voidaan kuvata vain jokin tietty prosessi tai useampia prosesseja tai käyttötapoja tarpeen mukaan.
Maahantuoja	Yhteisön alueelle sijoittautunut luonnollinen tai oikeushenkilö, joka vastaa maahantuonnista.
IUPAC	Kansainvälinen puhtaan ja sovelletun kemian liitto (International Union of Pure and Applied Chemistry)
Valmistaja	Yhteisöön sijoittautunut luonnollinen tai oikeushenkilö, joka valmistaa ainetta yhteisön alueella.

Muu kuin vaiheittain rekisteröitävä aine	Rekisteröinnin vaativa aine, jonka osalta REACH-asetuksen vaiheittain rekisteröitäviä aineita koskevaa siirtymäjärjestelmää ei voida hyödyntää.
PBT	Liitteessä XIII määritelty hitaasti hajoava, biokertyvä ja myrkyllinen aine.
Vaiheittain rekisteröitävä aine*	Aine, joka täyttää vähintään yhden seuraavista perusteista: (a) aine sisältyy Euroopan kaupallisessa käytössä olevien kemiallisten aineiden luetteloon (EINECS-luetteloon); (b) ainetta on valmistettu yhteisössä tai Euroopan unioniin 1 päivänä toukokuuta 2004 liittyneissä maissa vähintään yhden kerran ennen REACH-asetuksen voimaantuloa, mutta valmistaja tai maahantuoja ei ole saattanut sitä markkinoille; (c) valmistaja tai maahantuoja saattoi ainetta markkinoille yhteisössä tai Euroopan unioniin 1 päivänä toukokuuta 2004 liittyneissä maissa, ja 18. syyskuuta 1981 ja 31. lokakuuta 1993 välisenä aikana mainitut päivämäärät mukaan lukien valmistaja tai maahantuoja saattoi myös ainetta markkinoille ja se katsottiin ilmoitetuksi direktiivin 67/548/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 79/831/ETY, 8 artiklan 1 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan mukaisesti, mutta se ei täytä direktiivissä 67/548/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 92/32/ETY, säädettyä polymeerin määritelmää; tästä on oltava asiakirjanäyttöä.
Valmiste	Seos tai liuos, joka koostuu kahdesta tai useammasta aineesta.
PCB	Polyklooratut bifenyylit
REACH	Kemikaalien rekisteröinti-, arviointi-, lupa- ja rajoitusmenettelyt (Evaluation, Authorisation and Restriction of Chemicals).
Rajoitus	Valmistusta, käyttöä tai markkinoille saattamista koskeva ehto.
Aine	Alkuaine ja sen yhdisteet sellaisina kuin ne esiintyvät luonnossa tai millä tahansa valmistusmenetelmällä tuotettuina, mukaan luettuina aineen pysyvyyden säilyttämiseksi tarvittavat lisäaineet ja valmistusprosessista johtuvat epäpuhtaudet mutta lukuun ottamatta liuottimia, jotka voidaan erottaa vaikuttamatta aineen pysyvyyteen tai muuttamatta sen koostumusta.
SVHC	Erytystä huolta aiheuttava aine (Substance of Very High Concern), joka täyttää 57 artiklan perusteet.
vPvB	Liitteessä XIII määritelty erittäin hitaasti hajoava ja erittäin biokertyvä aine.

European Chemicals Agency
P.O. Box 400, FI-00121 Helsinki
<http://echa.europa.eu>

